

INQUIETUTS ARSTOCRÀTIQUES

Comedia en tres actes per fer riure i res més, original de

JOAN SOLÉ TURA

REPARTIMENT.

MERCE- La senyora.....

~~Pau~~ el senyor.....

LLUISA- La filla.....

QUIETTA- La serventa de la casa.....

VÍCTOR- El fill dels peixeters.....

PAN ~~CRRA~~ El peixeter.....

REMEI- La peixetera i muller.....

TOMÍ- El traficant de títuls de noblesa.....

DON ROMUALDO- El marquès-drapaire.

DONA PURA- La seva muller...

RUPERTO (en CUQUI) - El passota cantant de rok.....

Sala d'estar o menjador d'una vivenda benestant. Dit amb millor propietat, es la casa d'uns nous rics i el director d'escena pot col·locar-li els objectes adients. Potser algun retrat abstracte que ningú sap el que representa per posar-se a tó amb el canvi de posició dels seus habitants, que ara són rics, però abans era peixeters, bastant equívocs i primitius.

L'aixecar-se el teló, la Quimeta, que es la serventa està netejant amb un plomastre tot la pols que s'hagi pogut acumulat a l'estanca. Mentre canta una cançó moderna d'en Bosca -Quimeta-Bandido, eres mi amante bandido, chino, chino, bandido. Corazón, corazón mal ferido del chino que esta mal bandido. Te quiero bandido.... (de sobte deixa de cantar) Ep, deixa de cantar i anem al "tanto" amb la neteja que la senyora Mercèdes ja saben es molt exigent en aquestes coses i si troba una mica de pols en els mobles armarà un escàndol dels seus (de totes maneres torna a cantar) Bandido, bandido, corazón mal ferido.... (ben exagerada) M'agrada molt aquesta cançó, almenys s'enten una mica, no com aquestes de les guitarres i quatre "melenuts" que surten per la "tele" cantant en un estranger de fora que ni ells s'entenen. Podeu ben creure que això de la "Tele" i els seus programes, es un bon fillo i si no fos perquè en aquesta casa no ve d'un duro, i la senyora té una Tele en colors pers ella sola, el senyor una de petita i sense colors, la filla una altre amb video i el fill ~~la~~ que fa quatre amb un aparell estereofonic japonès fabricat a Parete no s'entendrien pas. A cadascú els agrada un programa diferent, com passa a tot arreu ja, però mira, aquí hi han diners i les coses es poden arranjar satisfactoriament. Ara ve (dirigint-se al public) Vostes poden ben creure que quan funcionen totes aes teles al teix temps i els estereofonics, la cosa no hi ha qui l'aguantí. (torna a cantar quan entra la senyora Mercèdes i en el senyor ^{Pau} Pablo, que son matrimoni i els amos de la casa, nou rics i exagerats al màxim) Ella passa els dits pels mobles per veure si estan nets -Mercèdes-Quimeta per favor. A veure si deixes de cantar que ja tinc prou mal de "cabeça". I sobretot, netedat i mes netedat que ja sabes com sóc jo.

- Pau o Pablo - Si dona, ja saben que pel mercat tothom et coneixia per la "Detergent" Mire si n'era de neta, que fins netejava el peix amb "Mistol" i una mica de suavitzant per què fes més bona olor!

Mercèdes - Va, ja sumts amb els empatolls de sempre. Com que t'ú sempre has estat un deia i només et rentaves la cara i els peus quan plovia!

Pau - Si dona, Ja em diràs tu. Fen de peixeter sempre anava ficat entre el gel i la fredor i només hauria faltat rentar-me cada dia.

- Mercèdes! - I aixis anavem, amb una pudor de peix i escames que quan sorties pel carrer et persegient tots els gats del barri - (dirigint-se a la serventa i fent la senyora) Ir sisteixo Quimeta, jo insisteixo. Netadat i mes netedat, ja saps que avui es un "gran dia per a todos nosotros" Un dia del que fan "epoca".

Mercè-Perquè fa mes "fino" homes que t'oblides que em d'emparentar amb gent de posició? Que avui venen a demanar la mà de la "nuestra nena"?

Pau!-Mira noia, potser que en parlessim una mica de tot això (Dirigint-se a la serventa la Quimeta) Escolta tu, potser que et busquesis feina en ~~una~~ un altre lloc i ens deixessis sols a la "señora i a mi" Nosotros tenemos que parlar de coses molt importants!

Mercè-Alto Pau, que va de canto! Primer tenim de quedar d'acord amb la Quimeta per quan vinguin les visites i ella ens prepari el té de las "cinco" .I les pastes i les cagarades dels ratolins...

-Pau-I ara ^{això} que t'empatolles amb les cagarades de ratoli? Si en aquesta casa no n'hi ha de rates. Només faltaria que amb els diners que ens a costat ~~encara~~ s'hi trobessin ratolins.

!Mercè-Es que tu no m'entens, home. Vull dir ~~allò~~ del caviar que ~~me~~ menjen els rics dintre els canapés!

-Pau.-Vaja, entre el caviar, les pastes salades i el té, que després ja saps que em purga i a cada moment tinc d'anar al servei, si que estem ben apanyats!

Mercè-Es que tu no sabs ser ric, home! (adreçant-se a la serventa) Mira Quimeta, tu ja saps de que es tracta, a les cinc en punt ens portes el té i trucas sin llamar. I et poses ben emperifollada per servir-lo !

Quimeta!-D'acord, donya Mercedes. I si a les cinc encara no han vingut les visites, ¿què faig? Serà ~~veix~~ el té o no el serveixo?

-Mercè-Doncs mira noia, no lo sé! Tendré de mirar mi librito de notes! O ja et cridaré amb campaneta!

-Pau-Ara tot va amb la campaneta, si senyor. Es veu que això de ser ric es qüestió de fer soroll-!

(Surt la serventa i el matrimoni es queda sol)

Pau-Mira, Veuràs Mercè, jo no vull ser un esgueria casaments, però n'estàs convençuda de que ^a la nena li convé casar-se amb el fill d'aquests "ariscrotaticaticos" que ens venen a visitar. A mi em sembla una mica "pasota" i tampoc estic convençut de que a la nena li faci massa goig casar-se amb ell. Que si accepta el compromís es per no disgustar-nos a nosaltres! Però jo crec que al que veritablement estima es al Victor, el fill de la ~~petra~~ Remei i en Pancraci, aquells peixeters...

Mercè (enfadada) Mira Pau, no me enraonis de les velles amistades. Es que no tas donat com te de quèna es la nostra posició? Que ara som rics i no poden comportar-nos com a pobres. I que emparentar amb l'ariscrotacria, es ~~sempre~~ una cosa que vesteix molt?

-Pau- I tu no t'has donat compte de que ells venen darrera els nostres diners perquè e tan mes pelats que una rata?

Mercè-Això es lo que tu dices! A mi em semblen persones de posició!

-Pau- Però si encara no els coneixem, filla meva! Sols al galdrapas del seu fill, aquests "Cuqui" que no se...

Pau-Si, de fixar-mi ja mi fixo, ja. El que no em fa gracia es que tinguin tanta presa en voler casar al seu "Cuqui" que ja em diràs quin ofici té per mantenir a la nostra filla.

-Mercè-Segons la Lluïa, es vocalista d'una orquestra de rok i guanya forces diners.

-Pau-Tot el que tu vulguis, però jo no em veig a la nena tocant una guitarra elèctrica per acompanyar al seu marit. En canvi en Victor...

Mercè-I tornem-hi amb en Victor, No et dones compte de que a casa seva son peixeters?

Pau-Alto, noia! Que ser peixeter es un ofici tant digne com el primer i que nosaltres, per mes que fem, sempre ho serem de peixeters. Que malgrat que haver-nos tocat una guiniola les persones no canvian com un simple mitjó!

Mercè-Aixó tu, que no fas res per canviar i tornar-te ariscrotatic. Perquè no et fixes amb mi? Amb les meves maneres, els meus vestits, les meves "toilettes" els meus pentinats

Pau-No, si de fixar-mi ja mi fixo, ja. (En un apartat) I cada dia em fas mes fàstic!

Mercè-(després d'una pausa) Que dius ara de fantàstic? En ^{"Papaveres"} Cuqui, el perruquer, em diu que tinc un cabell que semblen fils d'or.

-Pau-Ara comprenc perquè et fa pagar ^{tant} per fer la permanent. El "tio" prou que sap ensabonar-vos, es veu que els compta a tant el gram.

Mercè -Va, deixem-nos de contes i a veure preparem-nos per rebre als consogres. Tu creus que vobé amb el vestit que porta o em posso un deshabillé mes atrevit?

Pau-Posem el que vulguis noia, (en un apartat) Per mes que facis, sempre seràs una peixetera (entra la serventa, la Quimeta tot anunciant)

Quimeta-A la porta hi han els pares d'aquell hippi que acompanya a la ^{Lluïa} Laura. Els faig passar o els dic que s'esperin?

Mercè-Que passin dona, que passin. No veus que son dos ariscrotaticos. I en "Cuqui" també ve amb ells?

-Quimeta!-Jo no he vist que portessin cap gos. A lo millor s'ha quedat al costat d'un arbre!

Mercè-Mira que ets inculte, Quimeta. Jo em referia a si també els acompanya el seu fill el cantant de rok.

Quimeta- A bueno, !Si, també els acompanya el "melenudo".

Mercè-Doncs apa dona fes-los passar. I no t'oblidis del té a les "cinco"

(Surt la Quimeta i entres ^{Romualdo} Romualdo i doña Pura, dos aristocraticos ben exagerats acompanyats d'un Cuqui, el seu fill a l'estil modern amb una cabellera que quasi li tapa la cara-Salutacions de circumstancies) Els pares ~~don~~ d'en Cuqui parlen en castellà malgrat ser de l'Empordà)

Romualdo i doña Pura-Que tal, ²com estan Ustede?

Pau-(en un apartat)Vaja, ja tenim aquí als pallassos del circ! Reconxos, i quina fatxa que fotem tots plegats. Em creuran que ~~que~~ el Cuqui encara no se la cara que fot!

Mercè-(exagerada) Ay, que gusto tengo de "rebrelos" en mi casa, señores marqueses ~~de Pura~~ de la

Mercè-Ay si perdonen ,es que estoy tan "atabalada" que no se ⁴do que me digo. (dirigir se al seu marit)Saluda hombre saluda a los senyores marqueses de la"Cosatalada "

Pau-I al Cuqui també.
(apart)La costalada serà nostra si ens decuideu.(fingint)Tanto gusto en conocerlo tanto gusto.El "Cuqui"ese,vaya su hijo ja nos dijo que vendrian y aqui estan,ya lo v
-Pura-El gusto es nuestro,no faltaria más.Nuestro hijo Ruperto nos ha hablado muy bien de ustedes i espero..

-Pau-Vaja,ara resulta que el Cuqui es diu Ruperto!(apart)A mi em sembla que per voler emparentar amb l'ariscrotacia ens tirarem de cap a un pou sense sortida.!

-Cuqui-(Donant senyals de vida)"Pasa tios"Mis papis,los de la"pichi" que me atonina, vale,tio!Menda que quiere ligar con su hija,la Pinki,(els cabells per la cara)Pasa tí

Pau-(apart)Vaja,ara resulta que la Laura es diu Pinki,i la cara del promés que no sé com es amb tants cabells com porta.Si que anem ben apanyats,si!

Mercè -Ay,que gracioso que es el seu"Cuqui" =però por favor,asentar-se,que serviremos el té de las cinco!

Pau-Peró si només són les quatre!

Mercè-Bueno,home,però amb que el entetenim durant aquests temps!Cridant a la Quimeta Senyora sirvienta,¿ya tines preparado el té i les pastes?

Quimeta-treient el cap) Peró es que ja es l'hora!No em va dir la senyora....

Romualdo i Pura-Por favor,nosotros podemos esperar!

(Tots s'asenten menys en Cuqui que va enraonant d'aci per allà amb la seva parla fluit
Cuqui-I la Pinki,pasa tio"Where està la endingui!O tresca per la calle o està en el habitaculo,digo yo! *Vaya truco!*

Mercè-Ara cridarem a la nena,ara mateix,Deu estar en su habitaculo particular!Pau,per què no l'avises de que ja han arribat el senyors/ marquesos de l'Ensalada.!

Romulado- De Fuenlabrada,señora mia!de Fuenlabrada!

(en Pau s'aixeca per anar a avisar a la seva filla,mentre es topa amb en Cuqui que amb le cabells a la cara no sap on va)

Pau-Osties tu,"pasa tia" A veure si et posses una cinta als cabells que del contrari fotarás de cap!

Cuqui- Que dices colega?Pasa tio"algo no enghufa,digo?

(surt en Pau)

Mercè-Fent la distinguida) Asi ustedes venen por la de la chica i el Cuqui,veritat,?
A pedir

Romualdo-(que sempre va cremat) Pues mira,no esta mal. !Tanta amabilidad me abruma!

Pura-Señor Marqués,por Diós!Todavía es muy pronto para pedir! (a la Mercè)Pues si se ra mia.Ruperto nos ha hablado tan bien de su hija que nosotros no tendríamos ningun conveniente en emparentar con ustedes.Nuestros blasones i nuestros titulos son tan antiguos que para continuar la Dinastia ...

Mercè-A "bueno" perdonen la rrelliscada. Es ^{lo} ~~es~~ que decimos nosaltres. Si es que los otros s'estiman!

Romualdo-Cuqui està encantado con su hija. Incluso ha compuesto una canción pop que se titula "Cuando más basura trata el basurero hace mas buena olor"

Cuqui-Passa tio "Digo colega, se habla de un quisque o que tal?

(en aquestes entren en escena en Pau i la seva filla) La ^{Lluisa} ~~Laura~~ Es topen amb en Cuqui-

Pau-Osties tu, que amb tanta caballera, ~~aquest~~ tio ni ens veu-(a la seva filla) Nena, p

Déu, mira que enamorar-te d'aquest colega. Vols dir que mai li has vist la cara que fa

Laura-Son coses que passen papa, en Cuqui canta molt bé -

Pau-No, si de cantar ja canta ja, com un music sense solfa.

Mercè-Mira, aquí tenim a la nena !

(Es fan les presentacions adequades entre uns i altres)

Mercè-Pau (apart)-A mi em sembla que aquests marquesos pel que venen son pels nostres ners. Perquè mira que en "Cuqui2 i els ~~de la Cansalada~~ ~~+~~ seus pares!

Mercè-Señores marqueses de la Cansalada. - -

Romualdo-De Fuenlabrada, señora mia, de Fuenlabrada!

Mercè-Ay si, perdonen una vegada més! Que fen portar el té y unes quantes pastetes?

Pau-(apart) La pastarada serà nostra si es que es porta endavant aquest prometage!

(es topa amb en Cuqui) Escolta noi, perquè no ens deixes veure ^{d'una vegada} la cara que fas?

Cuqui!-Passa tio "Hola Pinki, un poco anticuados tus proges, no carrulas al bis?

(Els dos xicots queden en un ~~apartat~~ apartat) Els altres asentats,) La Mercè crida a la Quimeta que els porti el tè)

-Mercè- Sirvienta Quimeta! El tè por favor! Para los señores marqueses de.....

Romulado-Que elegancia al pedir el te-La felicito señora mia, nuestra sevienta nunca entiende lo que le pedimos.

Pura-Eso es verdad. A veces pedimos la cena y nos sirve el desayuno!

Pau-(apart) Ja m'imagino la situació, ja. Com que si la pageu li doneu quatre quarts!

Mercè-(Als marquesos) Així vostedes, venen per el compromiso, veritat? Pel prometatge de la nena i el Cuqui?

Romualdo -Exactamente señora. Verà Usted, Cuqui està enamorado de su hija y nos a pedido formalizar el compromiso. Y como los marqueses de nuestra generación somos personas de palabra!
Pau-(apart) I sense peles, ja veig l'assumpte..

Pura-Pues nos hemos dicho. Vamos a conocer a los padres de la Pinki,.

Pau.-Però si la meva filla es diu ^{Lluisa} ~~Laura~~, señora marquesa de (es dirigeix a la seva dona)
Marquesa de ² ~~que~~, escolta noia que no recordo.!

Mercè-De la Pentinada, home, no siguis pallus.

Romulado-De Fuenlabrada, señora mia, de Fuenlabrada.-

Mercè-A si, es el que jo deia! Pues miri, per vosotros, no ~~cerece~~ ^{crec} que si trobin inconvenientes. Sempre esta clare que sea un asunto formal. Y mal esta el dir-ho. però por dinero a

amb el té i les pastes)
(a la Mercè)

Romualdo-Decia usted del dinero, señora mia....?

Pura-Pau-Apart) Aixó si que t'interesa nano" Aixó si=

Pura-Veran ustedes, nuestras rendas y nuestras fincas ,y nuestras acciones tambien son muy sanedass. Tenemos por ejemplo nuestra cortijo en Jarandilla del Monte....

Pau(apart) Quatre vanyes i un filat/ senyors meus! ~~Perque ens hem d'enganyar.~~

Quimeta-Aqui ténen el te i les pastes. Si en voleu mes en demaneu que aqui res va esca

Romulado-Graciosa la sirvienta, la verdad. Asi el dote de la Pinki cuando sé case con nuestro Cuqui....?

Pau-Escolti, vostè ja n'està ben creido de que nuestros hijos piensan casar-se?

Mercè-Esta clar home que es volen casar-No vinguis ara a esgarriar la ~~cosa~~ troca!

Romulado.-Asi el dote de su hija....?

Pau-(^{lluvia} cridant a la ~~Laura~~ i al Cuqui) Escolteu nois, ~~i siguen frances.~~ Vosaltres us voleu casar per després separar-vos , i primer separar-vos abans de casar-vos?

Cuqui-Passa ~~collega~~, - tio! Que dice el colega?

^{lluvia} ~~Laura~~-Mira papà! En Cuqui i jo no es que ens estime'm massa, no, aquesta es la veritat però ja que la mamà està empenyada en emparentar amb l'aristocracia i a casa d'ell s marquesos..

-Pau-(apart) Marquesos de la "Cagarada" ay perdona de la Fuenlabrada. (per tots) Siguen frances abans de continuar endavant. (A la seva filla) Es que tu ja t'has oblidat per o plet d'en Victor, aquell xicot que tant t'agradava?

Mercè-Home Pau, no comparis. Quina aristocracia tenia aquell xicot? I a casa seva, uns lats, sense cap "Blasón" ni titul mobiliari.

Pau-(Apart) Però almenys sabies la cara que tenia encara que els mobles fossin de seg má, mentre que el Cuqui....

Cuqui-Digo, passa tio" (remenant-se) que es lo que filipueñas colega?

(mentres en Romualdo i la la seva dona, doña Pura, estan deixant la bandeja de pastes buida)

Romualdo-Buen surtido, si señor. Digno de la mejor pasteleria de la corte!

Pura-Excelente complemento, ^{para el té} dona Mercedes. Excelente complemento!
(apart)

Pau-Hesties tu , si aquesta gent han vingut a casa sense dinar!

Mercè-Ya pueden comer ya, que tenemos muchos más en la nevera!

Pau-^(apart) Si home, només falta que els hi diguis aixó que se'ns fotarán el dinar de demà i demà passat!

(després d'una estona de conversa banal, la petició de má queda enllestida) Els visit s'ai/xequen i en Romulado s'interesa de nou per el dot de la ^{lluvia} ~~Laura~~.)

Romulado(adreçant-se a la Mercè) Asi dice usted que el dote de la niña? Mas o menos

Pau-(apart) Si dona, perquè no li dones un anticip!

Mercè-Ustedes queden tranquils. La nena anirà ben forrada al casamiento i un cop casa

Romualdo-De Fuenlabrada señora mia,de Fuenlabrada!

Mercè-Bueno, però serà marquesa, que es el que interessa. (als visitants) Ustedes no tiene que patir nada que el dinero que ^{fagi} ~~haga~~ falta lo ponemos nosotros

Pau-(A la Se~~ñ~~a dona (apart) Vaja, només falta que els hi diguis aixó que ja em veig altre vegada fent de peixeter i adieu diners de la guiniela!

-Mercè-Va home no siguis escaso. Si ens van tocar molts millons!

Pau- Espera que hi possin má els marquesos i a vendre lluc congelat altre vagada .
(es ~~de~~pedeixen els ~~marquesos~~ ^{pei} el seu fill en Cuqui, Inclinacions entre uns i altres.

Romulado-Señora mia, a sus pies!

Pura-Mis mayores deseos de felicidad y la fortuna....

Pau-Es el que deia jo, només van per les peles, ja està vist!

^(inclinant-se)
~~Mercè~~-Señores marqueses de la Sobresada....

-Romulado-De Fuenlabrada , señora mia, de Fuenlabrada!

Mercè-Bueno home , quan me'n recordaré de veritat ja hauran canviat de nom. Com que avu tot canvia ~~de nom~~! -- tant sovint-

Cuqui-Passa ^{tio} ~~colegas~~, queridos colegas. Os invito al concierto de rok de esta noche. Dig la Pinki, perquè no ~~les~~ llevas a la movida a tus progres?

Pau-(espantat)Recol, fins aquí podiem arribar. Però encara no he perdut l'enteniment!
(Reverencies i sortida (mutis) dels ~~marquesos~~ I en Cuqui que els acompanya a la sortid
Queden sols en Pau i la Mercè)

!Pau-Mira noia, ~~jo la veritat~~. Aquesta mania teva de voler emparentar amb la aristocrac no m'acaba de convencer. No t'has donat compte de que els ~~marquesos~~ aquests ~~de la~~ est mes pelats que una rata i que en Cuqui està renyot amb el barber?

Mercè-Tot el que vulguis, però a mi em fa molta il·lusió que la Lluïsa sigui marquesa de la Fuente LLaurada.

Pau-Doncs jo preferia a en Victor i als seus pares. Amb ells sabies almenys amb qui tr taves i si alguna vegada els convidaves a casa ^{fins} et deixaven alguna pasta per tastar.

Mercè-I si a la nena, li agrada el Cuqui, que vols fer-hi? Se'ns a tornat moderna, vet aq

Pau- Tot aixó son fantasias. Tu t'haurias casat amb mi sense veure'm la cara com en Cu qui?

~~Mercè~~ -Mira, es que si jo em vaig ^{prometre} ~~casar~~ amb tu es perquè estavem en Carnaval i em semblava q portaves una careta, doncs del contrari...

Pau-Del contrari, què? Si tots els de casa teva feiu una pudor de peix que per ~~entrar~~ a casa teva fins et tenies de posar una careta-antigàs...

Mercè-Mira Pau que si m'enfado...

Pau-Mira Mercè que jo ja ho estic

Mercè-Me'n vaig, tinc hora a casa del perruquer, ^{de'n 'Paparel'} perquè em faci un pentinat de moda!

~~Pau~~ -Escolta, ¿i perquè no te'n portes al futur gendre, a en Cuqui perquè li tregui la pelu

Mercè-Ba h, amb tu no es pot parlar. No vols entrar en raó!

Quimeta-A l'entrada hi ha un jove que vol parlar amb la Lluïsa, però com que la nena se'n a anat amb aquells senyors morts de gana. Ai perdoni l'expressió, però com que no han deixat una pasta ni per miracle!

-Pau-I ^{aquest} ^{jo} ~~no~~ t'ha donat el nom? Es normal o també porta melana?

-Quimeta-Jo diria que es normal. Almenys se li veu la cara i em sembla que m'ha dit que es diu Victor.!

Pau-Home, en Victor. !Es-lo passar desseguida. !Em ve com caigut del cel!

(Surt la Quimeta i als pocs minuts entra acompanyat d'en Victor, un jove normal i cori Victor-(estrenyent la mà d'en Pau) Hola senyor ~~Pà~~ Messeguer, ¿que tal? Com es troba?

Pau-Hola noi, ja ho veus. I tu? I la família? Com aneu tots? (Fa un gest a la Quimeta per tal de que faci mutis) No saps l'alegria que em dones amb la teva visita? Em diu la Quimeta que volies parlar amb la Lluïsa, ¿I doncs? Ho sento, però la nena a sortit fa uns moments ~~amb~~ i no sé quant tornarà. Es quelcom d'importancia?

Victor-Doncs veurà senyor Messeguer. Per mi es una cosa molt important perquè em sap de greu que la Lluïsa no ^{m'esquivi} ^{continuant,} vulgui parlar i que tampoc la senyora de vosté, la senyora ^{gràcies a les quin-} cé, que abans prou simpatitzava amb mi tampoc me'n faci cas. Ja se que, ara vostés són rics i nosaltres continuem se'n els de sempre, però veurà, senyor Messeguer. Jo es que a la Lluïsa li porto voluntat de tota la vida i em sabia molt de greu...

Pau-Que t'he l'estimes, vet aquí! I que et ~~sabria~~ voldria perdre-la, no es així? (abraça-lo-) Doncs no saps pas l'alegria que em dones, fill meu. !Perquè a mi tampoc m'agrada gens que ara vagi de discoteca en discoteca darrera aquest orangutà d'un Cuqui que no ^{s'hi} tallat els cabells des de quan va neixer!

-Victor-Així vosté està amb mi, senyor ^Messeguer? Que m'ajudarà a fer les paus amb la Lluïsa, perquè sap que li porto voluntat i que no vinc pels seus diners, ni per altres questions que no siguin de llei!

Pau-I tan que t'ajudaré (malicios) Encara que uns quants diners tampoc venen malament, ¿veritat?

Victor-No, no senyor Messeguer. Jo li asseguro.... Ha estat la Lluïsa la que s'ha distanciat de mi, abans també em portava voluntat, però tot fou conèixer a aquest cantant de rok que ara esta tan de moda, que no em vol dirigir la paraula. I si almenys la senyora Mercè, la dona de vosté....

Pau-No, amb ella no, ^{cal} ~~can~~tar-hi. Mira fins on hem arribat que ara vol emparentar amb la noblesa i com que els pares d'en Cuqui....

!Victor- Es que vostés crien ara gossos de raça?

-Pau-No home no, A veure si m'entens, Els pares d'en cantant de rok, que es diu Cuqui, senyors marquesos de la Pastarada i precisament estan empenyats en treure'ns tots els diners que puguin amb l'excusa de casar el seu fill amb la Lluïsa i així sortir d'apuros! M'entens per allà on vaig?

Pau-(pensatiu) Tenim d'inventar alguna argucia per fer-la tornar al bon camí. Perquè⁹ ella en el fons es una bona noia i si no fos per la seva mara que està tant empenyada en fer-la marquesa de la Pastenaga!

Victor-Per aixó voldria parlar amb ella, per donar-li a entendre...

Pau-Et comprenc perfectament. Mira, entre tu i jo portarem l'assumpte endavant. Primerament ens hem d'enterar si els pares d'en Cuqui son marquesos de veritat o de /pacotil. Després....

Victor-Podriem llogar un d'aquests policies-detectius que s'encarregem d'aquestes coses. Jo tinc un amic conegut d'un altre amic que té un cosí que es cuida d'aquestes questions. Es diu Alfred i segons tinc entes es una ~~espassa~~ anguila i mes llest que Pau- un peix espassa ..

Pau- No parlis així que em recordes la meva época de peixeter. Aquella en que la meva dona era una persona normal, la nena també i jo em podia pendre un carajillo de tant e tant- Aleshores si que tenia el ventre com cal..

Victor- Es que ara se li a canviat de lloc?

Pau-Galla home. En aquesta casa només es veu té, perquè fa més distinguit. Té per esmor o suc de tomaquet, té per ^{consome i} dinar ~~e-consomé~~, i a les cinc de la tarda, té altra vegada est guis allà on estiguis. I creu-me noi, tinc el ventre ~~fatig~~uejat i la meitat dels dies e passo al servei..

-Victor-Si que ho sento senyor Messeguer.

Pau-Més ho sento jo, amb el que a mi m'agradava un bon carajillet de conyac un bon pa tomaquet i unes sardines a la brassa, i una bona amanida de seba i una salsa d'all i o

-Victor-Així digui que esser ric no té pas gaires ventatges.?

Pau-I ara, per mi cap. Abans la Mercé em deixava fer el que volia, ara estic mes control en el menjar i en el vestir que una mona del parque! Fins em vol controlar la linea pe: més que li digui que jo ja estic fet així. Imagina't, amb lo baixet que sóc i fet un fi

-Victor-Pobre senyor Messeguer, ~~no sap com ho sento~~. Es tot un cas..

Pau- ^{Com un cabàs noi,} ~~Més ho sento jo,~~ però al que anavem. Procura parlar amb el detectiu ~~de~~ que em deies, li explicas el que fa el cas i

(Entra la senyora Mercé i l'adonar-se de la presència d'en Victor en fa escarafalls)-

Mercé-I ara, que hi fa aquests noi de la "prebe" en aquesta casa. Que no sap que nosaltres ja ~~som~~ d'una altre posició?

Victor-Perdone senyora Mercè, però jo venia

Pau-(interrompent) A vingut a portar-nos uns sistella de peix frecs, Aixó es tot, ja sap que a casa seva sempre el tenen del més viu.!

(Al seu marit)

Mercè-A bueno, perquè si es que venia per la nena.. Escolta noi. i perquè las fet passar nuestro recibidor.? No et dones compte de que després tot farà pudor de peix?

Pau-Nosaltres ne'm fet fins fa poc i no crec pas que la gent s'escandalitzes!

Mercè-Nada, nada. S'han de guardar les distàncies. Mira, doncs records al teus pares i tu surts per la porta del servei. Ah, i oblide't per complert de la nena, de la Lluïsa. Que temps a venir serà marquesa de la Fuente Desmenagada!

Pau-Aquesta vegada sí que em sembla que ho has dit bé. Que ja era hora, ja. De totes maneres jo crec que al Victor no el tractes com cal, el xicot a vingut aquesta casa....

Mercè-Be, be, deixa'mo^{ho} correr. I perquè veigis amb qui tractes, digues a la Quimeta que em doni una tasa de té i unes quantes pastes quan passis per la cuina. Adeu noi...

Pau-(apart a en Victor) No et deixis pas enredar que després no podries vendre peix a-
nant al water-(A la seva dona) Però no et recordes que els ditxosos marquesos s'han menjat totes les pastes que teníem?

Mercè- Apa, apa que se'n vagi. Si no queden pastes quedarà un altre cosa. Amb els diners que tenim i tu vols donar entenent que no ens queda res!

Pau-Sí, segur que el rebost estarà ple de bolses de té! N'estic segur.!

(en Victor es depedeix)

Victor-Senyora Mercè, jo li asseguro...

Mercè-Adeu noi, adeu ~~(apart) No sé que hi faria la nena casada amb un peixeter!~~

(mutis d'en Victor)

Pau-^(a la Mercè) Em sembla noia que no t'has comportat gaire bé amb aquests xicot. Almenys amb ell se li veu la cara, mentre que amb el Cuqui...

Mercè-Va, no facis compenances... Tu t'imagines a la nena casada amb un peixeter. Que di rien les nuestras amistades?

Pau-Escolta noia! Que tu també ^{te} vas casar amb un peixeter. I segons sembla no t'ha anat gens malament!

Mercè-Es diferent home. Ara estem situats en una nova societat i cal estar a l'alçada.

Pau-Que ho dius per mi, aixó de l'alçada? Perquè mira que si m'enfado....

Mercè-Qué? que penses fer si t'enfades! Demanar el divorci?

Pau-(apart) Doncs mira, potser sí que no estaria gens malament! Escolta, que no has dit que anaves a cal "Papetes" a fer-te la permanent?

Mercè-Sí, però encara no tinc hora!

Pau-No em faràs creure que amb tants rellotges com ^{t'has comprat que} tens encara no tens hora assenyala

-Mercè-Mira que ne'ts d'incult. Quiero decir" que el perruquer encara no hem pot agafa

Pau-(esverat) I perquè t'ha d'agafar? Es que has fet alguna cosa mal feta?

Mercè-No tens remei, noi. No entens que en "Papetes" ^{sols} treballa a hores convingudes?

Pau-Perdona noia, ara entenc perquè fot aquestes arrissades per tenyir el cabell. Però tornant a lo de la Lluïsa, jo crec que no cal precipitar-nos per voler emparentar amb l'aristocràcia. ~~En Cuqui~~. No creus que el primer que ens interessa en saber si la nen trobarà la felicitat casant-se amb en Cuqui?

Mercè-I esta clar que la trobarà. Ja se li veu a la cara que es una bona persona!

Mercè-Va, no siguis exagerat (reflexiva) De totes maneres potser si que tens una mica ^{II} de raó, El primer es la felicitat de la nena! I saps que et dic? Que se m'acut una idea!

Pau-Menys mal. Quina es si es pot saber.?

Mercè-Tu saps com es diu el local on treballa en Cuqui?

Pau-Em balla pel cap que se'n diu Pub, pap, del porro no va más! Però que vols insinuar?

Mercè-Doncs mira noi, està ben clar. Que tu i jo podríem acostar-nos a la discoteca aqua i enterar-nos desimuladament de que tal es en Cuqui, endemés de ~~la seva família~~ i l'amistats que freqüenten ell i la nena..

Pau-Però no et dones compte de que ens reconeixerien d'immediat? Tens cada cosa, naia!

-Mercè-Espera un moment i deixem acabar-Tu i jo ens podríem disfressar d'hippis i així pasarien desapercebuts per tothom! Tu et compres una guitarra, jo un vestit als Encants i mentre movem l'esqueleto a la discoteca...!

Pau-Passa tia! Es que t'has tornat ximple? Jo d'hippi i amb una guitarra? T'imagines ~~la fatxa que farem?~~ el nostre aspecte?

-Mercè-Tot es fa per la nena, per saber les amistats que té, si ella es feliç o no, Mira et faig un tracte! Si ens adone'm que la Lluïsa viu enganyada, aleshores fins es possible que faci cas de tu. Que inclús en Victor i els de casa seva...

Pau (reflexiu)-Home, doncs no està mal! Però tu ja has pensat en la fatxa que farem?

Mercè-Tot es poc per assegurar la felicitat de la Lluïsa, o sia la Pinki...

Pau-Passa tia, endilga el colega. Vamos ya! Doncs mira, accepto. Quan anem a la discoteca?

-Mercè-Avui mateix, a la nit. I ara perdona, però en Paperes m'espera!

Pau-I perquè penses anar a cal perruquer si tots els hippis van despenjats?

Mercè-Home, potser si que tens raó. Aniré a cal Paperes per tal de que em despenjini i c'ho posi al dia-Adeu, fins després.

(mutis de la Mercè)

Pau-(al públic) Vostes s'imaginen quina impressió farem disfressats d'hippis? Ay, quantes coses s'han de fer pels fills, quantes coses Déu meu. I saben que els dic, que m'arribó fins a la cuina per veure si em puc beure un bon carajillo de conyac. Ja estic de té fi la closca! ~~(Mutis d'en Pau)~~ (Quant preten sortir

(entra en escena ~~en~~ la Quimeta anunciant que a la entrada hi ha una parella que preten visitar-los)

-Quimeta-Son un home i una dona, que pregunten per la senyora o vostè?

Pau-I no t'han donat els noms?

Quimeta-Doncs no senyor, no m'han donat res. Semblen mes aviat pobres!

Pau-Doncs que hi farem, fes-los pasar. Ah i escolta Quimeta, ~~ara~~ perquè no em prepares un carajillo de conyac ara que la dona se'n va a cal Paperes a despenjinar-se?

-Quimeta-A Despenjinar-se? Ho sento, però la senyora encara està en la casa. A lo millor s'està desvestint per sortir al carrer!

(Mutis de Quimeta que tornà als poc moments acompanyada d'en Pancraci i la Remei. el m)

(Gran alegria entre els tres, ~~ahduc~~ s'abracen)

Pau-En pancraci i la Remei! Osma, no sabeu pas l'alegria que em doneu? No em vingut pas a portar-me una panera de peix?

Pancraci- Pau, l'alegria es nostre. I ~~em~~ quina casa mes bonica que ~~viviu~~ ^{teni}u.

Remei- I tant gran, si un si perd, Pau. Acostumats a la casa on viviu-ho abans, oi! I la Me on està? M'agradaria saludar-la!

Pau- Ves a saber, a lo millor esta preguntant a un guardia de la porra per trobar el rebedor (apart) Osties, quant els vegi els cabells se li possaràn de punta i ja no caldrà anar a cal Paperes per disfressar-se a la nit. (al matrimoni) Poc pensava en vosàtres, aquesta es la veritat. Pot semblar una coincidencia, però no fa gaire que també a ving en Victor, el vostre fill!

Remei- En Victor, ? I ell que volia?

Pancraci- Pots pensar dona, segur que venia per la Lluisa!

Remei- Ah si, es que li porta voluntat, vet aqui! Recol Pau, i quina casa mes bonica ^{teni} que

Pau- Però bé, assenteu-vos. Aqui no falta res de tot el que tenim. ¿A que deben l'honor d ^{el motiu} la vostra visita?

(s'assenten)

Pancraci- Pau- Voleu pendre alguna cosa?

Remei- Home Pau, ja saps que nosaltres som persones honrades!

Pau- Ja ho sé dona, ja ho sé. Em referia alguna beguda, ¿no us agradaria pas una mica de ~~t-une~~ (apart) A veure si així liquidem una mica les existencies.

Pancraci ~~i Remei~~ - Home veuràs, precisament ahir a la nit em vaig purgar i si ara hi to no potser no donaré l'abast anant al water. Escolta, no tindries pas una ~~mica~~ barreja d anis i conyac.?

Remei- A mi el que m'agrada es ~~una copeta de Calisay~~ i un bon tortell i una ^{Calisay} copeta d

Pau- (apart) I a mi també. Però com ~~ho~~ faig si la Mercè...?

(en aquestes que entra en escena la Mercè i en veurà al matrimoni queda tota parada)

Mercè- Hombre, !I vosaltres dos que hi feu aqui? Jo me'n anava a can Paperes i -.....

Remei- On dius que anaves? Es que ja no et recordes de nosaltres? De quant parada per parada veniem peix al mercat?

Mercè- I està ~~càrr~~ que me'n recuerdo. Però es que ahora....

Pancraci- Cony Pau, si fins sembla que parla diferent d'abans..!

Pau- Es que ara parla una mica en castellà perquè fa més fi! Va aserenem-nos tots pleg i plantejem la situació com persones raonables.

(La Mercè es deixa abraçar mancada d'entusiasme per el matrimoni de peixeters, fins ~~sé~~ espolsa el vestit d'una forma dessimulada)

Mercè- A que devem l'honor de vuestra visita?

Pancraci- Ep noia, que nosaltres no debem res a ningú!

Remei- No faltaria més, pobres però honrats. No com altres que....

Remei—Es que mira que si perquè teniu quatre quartos...!

Mercè—I molts més, noia. Fins la serventa en té un per ella sola amb televisió! Amb qui

Remei— et penses que esteu tractant?

Remei—Perdona, noia. Jo creia que venia a casa d'uns antics amics per demanar-els-hi un petit favor. De manera que si fem nosa (Va per marxar però en Pau ho impedeix)

Pau—Pau i serenitat les dues, ja a passat aquell temps en que us barallaveu cada dia per engatusar algun client. Quin és aquest favor que ens vols demanar?

Pancraci—Doncs veuràs Pau. ^{Nosaltres} Tenim intenció d'ampliar el negoci i necessitem diners .. alguns

Mercè—(apart) Aixó ja m'ho pensava—(als demés) Veureu, es que en aquests moments estem fent inventaria de tot el que ~~tenim~~ i desconeixem com queda el nostre capital..

Remei—Mira't l'esquifida! Si nosaltres no en necessitem cap dels teus diners....

Pancraci—Es tracta d'un aval. El director del banc "Te Dejo y ho te dejo" es acaba de d que ens deixarà els diners que ens fan falta sempre que trobem unes persones responsables que ens avalin. I com que vosaltres o sou de responsables, em pensat...

Pau—Aixó ja ho pots donar per fet, ¿qué es el que s'ha de firmar?

Mercè—Alto Pau, no t'embalis. Que primer tenim de parlar com ^{nuestro} nostre abogado!

Remei—(al seu marit) Jo ja t'ho deia Pancraci que no farien cas de nosaltres! Que perquè els han tocat uns diners de les guinies no es recordarien de les velles amistats!

Pau—Serenitat, amics meus. Encara que pugui semblar tot el contrari, la Mercè en el fons també us estima..

Remei—Deu ser en el fons del mar, perquè el que es aquí en la terra! ^{Ja ho veus} ~~Ja ho veus~~ Pancraci la Lluïsa s'aparta del nostre Fill en Victor, perquè segueix essent peixeter, la Mercè no ens vol avalar un crèdit sense enraonar abans com su "abogado" Ane'm, fen nosa en aquesta casa...

Pau—Serenitat, repeteix. (a la seva dona) Mercè, reconsidera la teva actitud o del contra en aquesta casa no es veura mai més una tasa de tè i ja saps que quan venen els marquos i les teves amistats...

Remei—Alça Manela, ¿es que ara fins us relacioneu amb l'aristocràcia? Caram, ^{quina} ~~caram~~ categoria! (a la Mercè) I ja no et beus algun carajillet de anís per fer-te passar el dred com feies abans en el mercat?

Mercè—(desmenjada) Els temps canvien, dona. Està bé, us firmare'm l'aval quan vosaltres vgueu. Quan heu demanat al banc?

Pancraci—Uns dos millions, em sembla que ja en tindré'm prou.

Pau—Aixó ja està fet, i si no en teniu prou....

Mercè—Pau, serenitat i compostura. Firmaré'm l'aval i de moment res més. La posició social de que disfrute'm no ens permet masses firmes. M'enteneu?

Remei—I està clar que t'he entene'm. Gràcies de totes maneres—(Una pausa) I la nena,?

^{Lluïsa} Com està la ~~Lluïsa~~ Ja fa dies que no es deixa veure i tots sabem que entre ella i en Victor....!

Pancraci-Recaram,quina categoria!Si que deuen ser uns marquesos de la seba!
 Mercè-Son gent de categoria i el seu fill i la nena mantenen relacions.Precisament
 avui han vingut a demanar-li la mà!

Pancraci-I que faràn amb una mà sola?Perquè en Victor no es conformaria pas per més
 diners que tingues!

Mercè-Son una gent molt de la alta aristocràcia-I el fill un artista...

Pau-Que es diu Cuqui,i es un cantant de rok.Ja esta dit,i que es menjen les pastes de
 té a preu fet!

Mercè-Va,no siguis tan xafarder.Son unes persones molt distinguides.....La nostre ne
 farà sort,serà marquesa de la

Pau-No ho diguis i així ho encertaràs.De manera que ja ho veieu....

Pancraci- Ho sento pel nostre Victor,que li porta voluntat i estima a la Lluïsa de ve
 ritat, Si en comptes de ser peixeter fos de l'aristocràcia.(a la Remei,la seva dona)
 Escolta noia.No t'has fixa't mai si a les golfes de casa tenim algun paper vell que c
 gui ~~que~~ els nostres avis eren marquesos!

Remei-No diguis ximpleries,a les golfes només tenim trastos vells i algun ratolí.Però
 aixó si,a casa fins els gats i les rates son honrades....

Mercè-Mira que si tires per nosaltres,!Que mes voldriu que el vostre Victor es pogu
 casar amb una marquesa!

Pau-(apart)I que cantes com una ximple en l'escenari.¿Perquè mira que el pasota d'en C^{gui!}

Mercè-Que deïas d'en Cuqui?

Remei-Es que ara teniu un gos de raça? Que se'n a fet del Treski ,aquell que sempre a
 nava tan brut?

Mercè-Va dona,no hables del pasado!

Pancraci-Així quedem en que ens firmareu l'aval,no es així?

Pau-I tant que el firmare'm.I amb ploma estilogràfica!

Pancraci-Essent així ens despedi'm .Encara tenim d'anar al moll per recollir una partid
 de peix ^{espanyol} vingut del Marroc.

Pau- A veure si us venen un moro pel mateix preu.No crec pas que fos la primera vegad
 (van per marxar les visites quan apareix la Quimeta anunciant que el senyor marquès ^{en Romuàdo}
 de la Fuenlabrada vol parlar seguidament amb els senyors de la casa)

Quimeta-Acaba de entrar a la casa,aquell que es menja les pastes a preu fet.El marqu
 de la Costallada o alguna cosa per l'estil.Sembla apressat i ningú l'atura.

Mercè-El senyor Marqués !Però si no fa molt que se marchó=Que reconxos voldrà ara?

Pau-Es que a lo millor a perdut la cartera a màg cami i la ve a buscar aquí perquè hi
 ha mes llum!

Remei i Pancraci-Mira que tal,ara podem veure com son els aristocràtics!

Mercè(atabalada)Mira Quimeta,digues-li al senyor Marqués que s'esperí una mica,Que ara
 tenim unes visites i que deseguida...

Romualdo!-perdonen una entrada tan intempestiva, senyors meus. Però resulta que a me-
camino de casa me encuentro que mis documentos y mi cartera..

Pau-(al public)Veuen com jo tenia raó?I ara torna per fotre'ns un sablaso!

(en Pancraci reconeix de sobte a la persona qua acaba d'arribar i s'acosta a ell amb
tota familiaritat, un xic estranyat)

~~Pancraci~~ Pancraci- Perdonà noi, ¿tu ets el marques de no se què? Però si jo a tu et co-
nec ^{de} ja fa temps i aleshores no tenies pas cap titul?

Romualdo-(Confus) Usted perdone! ^{yo no} Hemos sido ^{hemos} presentados y ya sabe que en nuestra socie-
dad...

Pancraci-Que societat ni que t'empatolles. (Al Pau i a la Mercè) De manera que aquests
personatge es el consogre amb que penseu emparentar?

Mercè-No siguis tan bruto, home. Que estàs tractant amb el marquès de la Costa Brava!

-Romualdo-De Fuenlabrada, senyora mia, de Fuenlabrada!

Pancraci-I un rave! Aquest andova es tan marquès com jo policia! I el recordo/be, vaj
si el recordo.

Romualdo-Perdone usted, però esta completament equivocado. Yo solo venia por la cartera

Pau-(apart)I per les pastes! Però mira noi, ja s'han acabat! (a Pancraci)I de que el re-
cordes tu al senyor Marqués?

Pancraci-(tot mofeta)De quan feia de drapaire pels Encants de la Perdiueta, vet aquí!
(a la seva dona)Tu no te'n recordes Remei d'haver-lo vist més d'una vegada amb el seu
carretó carregat de desperdicis anant amunt i avall del carrer?

Remei-(mirant-se'l millor)I tant que me'n recordo. Si li deiem L/ "L'Esaborió" perquè
sempre anava de trasantó!

Romualdo(atabalat)-Señores de Meseguer, les ruego disculpas, però estos señores estan c
pletamente equivocados. Puede existir un ~~señor~~ parecido, però yo les aseguro formalmen

Mercè-(a punt de desmaiar-se) Així resulta que vosté no es marquès de Fuenlabrada?

Pau-Ostima noi, per una vegada que ho diu bé, i no li serveix de res! Quina planxa que h
fotut, ~~no/é/é/~~ I en Cuqui, i la senyora marquesa?

Pancraci-D'ells jo no en se res. L'unic que asseguro amb rotunditat es que aquests hom
si es marquès, o serà dels drapaires. Doncs vaja si ~~no~~ recordo la seva fatxa!

Mercè-(posant-se les mans al cap) Em vull fondre, quina vergonya "Dés Mio"

Romualdo(fugint esperitat) Mentira, mentira, yo solo venia por la cartera!

Pau-Si home, només faltaria que ens pispessis la cartera. I saps que et dic senyor Mar-
ques de l'Enradada" Drapaire, mes que drapaire!

(Dintre un dessorri general cau el telo i final del primer acte)

(La Quimeta netejant la sala d'estar o menjador, com al comencament de l'obra. Seriosa amb el seu plomero a la mà)

Quimeta-Ho sento, però després de tot el que acaba de passar en aquesta casa, la senyora Mercè no em deixa cantar. Ni tampoc posar la televisió quan fan un programa de cantar riure i molt menys quan surt una orquestra de guitarres i melenuts. Es veu que la pobreta ha quedat ben escamada amb els falsos marquesos de la Patecada". L'únic que permet es posar un drap negre davant la tele i posar-lo fluixet, com si estiguessim de dol, valia. Amb l'il·lusió que li feia emparentar a la Lluïsa amb l'aristocràcia dels marquesos i els "tios" només venien per les peles. I ^{si} el marqués era un drapaire, la seva dona que era, ¿una marmanera? Creie-ho, ha estat un escàndol!

(entra en escena, en Pau, bastant tranquil, com si la cosa no anés per ell)

-Pau-Hola Quimeta, deixa les coses ben netes que ja saps que la senyora....

Quimeta-Ay senyor Pau, quina desgràcia! I quin desengany per la senyora Mercè després de l'il·lusió que li feia emparentar amb l'aristocràcia!

Pau-Mira noia, feste'n el càrrec de que serveixes a casa de la Lola Flores que també volia ser marquesa i s'ha quedat en folklòrica?

^{Pero} Quimeta-Senyor Pau-, que la senyora Mercè no canta..!

Pau-Que no canta, dius tú? I desafina més d'una vegada (Tot enyoradis) Si l'haguessis conegut abans de que ens toques la quiniela, aleshores si que anava de cara l'idea. I venera peix, com la primera. Imagina't que fins venia llagosta del rostollis fen creure que s'acabava de pescar. No es per dir-ho, però era la millor venedora del mercat i mai havia passat en aquestes tonteries d'ara. Fixa't que fins apreciava a en Victor, el fill d'en Pacranci i el considerava un bon partit per la nena! Mentre que ara....

Quimeta-A mi em sembla un bon noi, i si no fos ^{perquè} ~~que~~ la Lluïsa està ^{va} desorientada amb el ximple aquest de les melenes....

Pau-Tens tota la raó, a veure si ara ~~canvia~~ amb la veritat per davant, canvia de pensament. Perquè un pot ser modern, però mai enamorar-se d'una persona que no saps la cara que té ^{com en Enqui}!

Quimeta-Aixó es cert senyor Pau. I sap que li dic? Que si s'atreveix a tornar a aquesta casa no el deixaré entrar tot dient-li que aquí no rebem als captaires!

Pau-Ben fet, ah, i escolta. Saps si encara queden gaires bosses de té al rebost? Ara que tenim a la senyora aclaparada, perquè no li fas creure que ja s'han acabat i així em no malitzo el ventre d'una vegada!

Quimeta-A mi tampoc en va bé tant de té, però com que es una beguda tant aristocràtica i la senyora....

Pau-Res dona, res. Llenca les boses a les escombreries i li dius a la senyora que al ^{una} permercat no es troba té perquè hi ha vaga de conductors d'autobusos.

més te per beure, fins es possible que t'apuji el sou....

I7

Quimeta-Essent així, senyor pau. I si li diguessim que a sortit una ordre de la General

tat que canvia el gust del té per el del café?

Pau-Home, doncs no està ~~mal~~ ^{malament}! Com que ara es canvien tantes coses!

(entra en escena la Mercè amb aire d'acompanyar un dol, fins porta un vestit negre)

Quimeta(apressant-se en la netaja) Bona tarda senyora Mercè, com es troba?

Mercè-Com vols que em trobi, ~~Quimeta~~ No ho sé, com si m'hagués aixafat un tranvia!

Pau-Peró dona, si avui al dia ja no hi han de tranvies!

Mercè-Per aixó ho dic, no em sento jo, ~~que em sento~~ ^{sino} una ~~altra~~ persona diferent atropelada, avergonyida, bescantada per la societat...

Pau-Doncs saps que et dic? Que no "hay mal que por bien no venga" No t'has donat compte de que almenys ara parles tal com tens d'enraonar? En un català correcte?

Mercè!-(enyoradissa) Si almenys es trobés algun marquès per la Costa Brava no m'hauria ~~hauria~~ d'esforçar tant. Perquè mira que els de la Fuenlabrada! Quina pifiada! I la Nena? On es la Lluisa?

Quimeta-Crec que esta en la seva habitació practicant el "yoga". Amb tota seguretat pe ^{se} del que cal oblidar! ~~oblidar i enredada d'en Cuqui i la seva família!~~

Pau-Es alló de posar-se de peus enlaire, no? I meditar per recobrar l'equilibri ~~sent~~ ^{tal}

Quimeta+Així es, senyor Pau! ^{mental}

Pau-(a la seva dona, la Mercè) Doncs mira, saps que et dic. I si tu i jo practiquessim mica el "yoga" per oblidar-nos de l'enredada d'en Cuqui i la seva família?

Mercè-Si home, ara només ens faltaria de peus enlaire per desencaixonar tots els osos!

Pau-Veuràs, jo ho deia per alló de la meditació...

Quimeta-A lo millor jo també els puc acompanyar.!

Mercè-Va, ja està be de tantes ximpleries. Una cosa en voler tenir un titul i una altre ben diferent anar a la Clinica per tal de que t'engixin..!

(es sent trucar el timbre de l'entrada)

Mercè-Quimeta, ves a obrir veurà que hi ha. I no obris la porta a ningú que faci cara d'aristocràtic.

Quimeta-I si porta tant cabells com en Cuqui i no li veig la cara, ¿que faig?

Pau-Aleshores li dius que vagi a cal barber, noia!

(mutis de la Quimeta, que torna als poc moments acompanyat d'en Toni, un trapella que e treu els tituls aristocràtics de sota la mànega. Aspecte normal) Amb un maletí)

Toni-(com un huracà) Bona tarde a tots vostés. Jo sóc en Toni, agent especialitzat en soldre tots els problemes que es puguin presentar. I que m'entero de tot el que ha passat, del que passa i del que tindrà de passar. De manera que si el problema de vostés.

Pau-Ep, nano". Atura el carro! A nosaltres ens poden passar moltes coses, però segur que el nostre cas no l'arregles així com així!

Toni-I perquè no? El que vostés volen es un titul aristocràtic, no es així?

Pau-Mira...

peixeters. Ells l'han asabentat del que els havia pasat a vostés, del seu disgust, i aquí estic jo, per arreglar l'assumpte a la seva conveniència!

Mercè-(Esperencada) Però es que vosté també es marqués?(a en Pau) A aquests si li veu la cara, i no té mala figura, i endemés...

Pau-Ei, "alto", no precipitem les coses. De primer aclari'ns una qüestió. Vosté es marqués de veritat o de l'Enredada?

Toni- Jo ~~marqués~~? Miri no em faci riure. Ja els acabo de dir que sóc agent especialista

Mercè-Pobre de mi, un altre desengany...

Toni-Res de desenganys, senyora meva. Si el que vostés volen es ser de la noblesa del F i sortir a l'Hola, al Garbo i a Lectures. O parlar amb la Preisler, o el germà de la Fabla, aquí estic jo per arreglar-ho. (xoca els dits) Tot es qüestió de alguns diners...

Mercè-(il·lusionada de nou) Si es tracta de diners, no es preocupi. Nosaltres tenim comp² corrient al banco!

Pau-Malament, ja em torna a parlar en castellà. (a en Toni) Miri jove! gat escaldat amb aigua tibida en té prou, i nosaltres ens queden poques plomes.

(en Toni es treu alguns papers del maletí i els dona als demes)

Toni-Mirin, la cosa esta clara. A vostés que els vonvé.? Volen ser marquesos, barons, vizcondes, de primer grau, de segon grau, o de tercer parentesco? Aquí poden triar, hi han títols per tots els gustos i diverses condicions. Només els dic una cosa, fins hi han títols de noblesa que es poden comprar a plaços?

Pau-Com si comprés una nevera o un video?

Toni-Exactament, el que cal fer es passar-se en contacte, firmar uns papers i ~~me~~ nou marqués al canto. Jo m'encarrego de tot, ja veuen si es fàcil la cosa!

Pau-(escamot) Ho veig massa fàcil, la veritat. I tot s'arregla amb un taló i una firma?

Toni-Naturalment, és que avui al dia la majoria d'aristocràtics ~~estan al~~ no poden pagar els impostos i estan al paro.

Pau-Es que vols dir que ~~mai~~ han treballat mai?

Toni-M'agrada veure el senyor, quin "puyazo" noi. El cas esta clar. Vostés només han d'escollir la classe d'aristocràtics que volen ser, jo els poso en contacte amb els veritables nobles, es posen d'acord amb el preu de la transferència, jo cobro la meua comissió i tot arreglat!

Mercè-Vol dir que resulta tan fàcil com diu? Que jo puc ser marquesa el dia que vulgui?

Toni-Naturalment que si, per això estem en una democràcia i cadascu fa el que vol.!

Pau-I el govern permet aquestes transferències?

Toni-El govern ni se n'entera, sols cobra la plus valia, els drets reals i una computació canvia els noms automàticament. Per això no té res d'estrany que es facin tantes patides. L'altre dia es va donar el cas de dos ~~escombraries~~ ^{planer} ex marquesos que es van trobar treballant en el camió de les escombraries. Els temps canvien, si senyor..

Mercè-Ay, no sap com m'animem les seves paraules. Sap per casualitat si està en venda el

Toni-No ho sé, però es pot mirar!

(~~qu~~^{qu}ava per ensenyar els seus papers, entra en escena la nena, La Lluisa, vestida ~~en~~^{amb} un xandal, doncs ~~acab~~^{acab}a de practicar el "yo/ga) Els dos nois es coneixen..

Lluisa-Hola Toni, que hi fas a ~~casa meua~~^{aquí} ?

Toni-Però tu no ets la Punki? El mateix et dic!

Lluisa-Però es que joestic a casa meua. I aquests son els meus pares! Vale tio!

Pau-Vaja, una nova patinada (a Toni) Escolti jove, que nosaltres ja estem prou escamats, ~~passa tio!~~

Mercè-Caram, i si que resulta difícil ser marquesa. (a la Lluisa) I de que el coneixes t al Toni?

Lluisa-Pot pensar mamà. De la Discoteca! Es el que posa els "discos"

Pau-Perdoni'n senyors meus. Però una cosa no té res que veure amb l'altre. Jo els asse ro formalment que estic en condicions d'oferir-els-hi el titul de marquesos o de vizcosos, o del que sigui. (a Lluisa) Tu ja saps bé que a la discoteca venen tota una seri de persones...

Lluisa-Passa tio? Com en Cuqui i la seva familia? Que aquests son els meus pares, coleg

Toni-Que no Punki, que no. Que no us enganyo. Jo sols cobro una comissio i s'ha acabat!

Pau-(a la seva dona) Mira Mercè, jo crec que serà millor t'oblidis de les teves grandes Perque si ser noble implica el té de les cinc, / el suc de tomaquet al mati i el conso me d'Avecrem a l'hora del dinar, doncs no té res d'estrany que vagi com ^{l'aristocràcia} ~~els anacs~~ ^{va}

Mercè-Doncs mira, noi. Ja saps que a mi em fa molta il·lusió ser una marquesa. I com que ara tenim diners...

Pau-No ho diguis massa fort, solega, que del contrari tindrem cua a la porta! (a en Toni Jo ja no sé que creure, però segons tu tot es ven i es compra...!

Toni-Exactament, tu ja saps Punki que jo sóc una persona normal, que fins em volen fer homenatge a la discoteca!

Lluisa- Pasa tio! Aixó es cert, però es que aquesta no la sabia. (a la seva mare) Tanta lusió et fa ser marquesa, mamà?

Mercè-Ay nena, si ho sabessis, Es l'il·lusio mes gran de la meua vida. Figura't, ja com ere promesos amb el teu pare només anaven als cines que feien pel·licules de luxe, dels aristocraticos"

Pau-I a mi no em deixava menjar "pipes" perquè deia que no era "finolis". Si fins quant erem peixeters...

Mercè-Para el carró noi, que aquests jove no té perque enterar-se del nostre pasat. Es el futur el que importa.

Lluisa-Però mamà! Sembles un politic. Vols dir que seràs mes feliç tenin un titul?

Pau- Mercè-I tant nena, si es la meua única preocupació!

Pau-Jo ja ho veig a venir (al public) Bintre un temps ~~vest~~^{vest} ningú em coneixerà al veure pel carrer. De tant beure té semblarà un fideu!

Lluisa-(a Toni) Passa tio! Digues d'una vegada... tu pots fer marquesos als meus pares?

Lluïsa-Això es cert! Pasa ~~tot~~! I ara en aquests moments, quin títol ens pot oferir? 20
Toni-(mirant-se els seus papers) Ara de moment puc oferir dos de marquesos, dos de barons
un de vizconde i.....

Pau-Escolta noi, ¿i quin es el més barat?

Toni- Mercè-Pau, que això no es mira en un cas com el nostre ~~el~~ (A en Toni) Quin títol re-
ta de més categoria i que està en venda?

Toni-El més antic, el més ranci, el de més solera, es ~~de la~~ el marquesat de Vallfogona
data de l'any mil ~~seixts~~ cents quinze..

Pau-Amb ~~reitor~~ inclos? Miri jove, jo en tindria algun que fos una mica més modern?

Toni-Com més antic resulta un títol de noblesa, més valor té, senyor meu!

Mercè-Tu Pau, calla i escolta! (al Toni) I abans del de Vallfogona, no en té cap més?

Lluïsa-Però mamà, quina obsessió la teva!

Mercè-Que vols que ~~tu~~ digui, nena! Ara que tenim diners, t'imagines quina patxoca ^{fariem} ~~farien~~
amb un títol aristocràtic?

Pau -(alçant el dit) Puc dir una cosa amb el teu permís?

Mercè-"Bueno" esta bé. Però que sea curta!

Pau-Doncs que jo sols firmaré amb la condició de que de tant en tant em deixis ^{be-} ~~beura~~
un ^{bon} carajillo de conyac. I que el té ja no ^{entrarà} ~~entrarà~~ mai més en aquesta casa!

Mercè-Mira, que estàs "entossunido". Es que no comprens que es la beguda dels nobles i de
societat en que ~~ens~~ tindrem de moure?

Pau-Prou que em ~~hellugo~~ amb el caratxos del té. Carajillo ~~o~~ tot a can Pistras!

Lluïsa-Però mamà, també s'estila un cubata, un ~~whisky~~ whisky, o un "pilonga", no es cert Toni?

Toni-Naturalment, jo els asseguro que amb un bon "pilonga" seràn uns marquesos de veritat!

Pau-Escolti jove, ¿que es una beguda salvatge? o què?

Toni-I tant, imaginis una barreja de conyac, de cazalla, d'estomacal, de ron i altres hier-
bas. Te'ns ~~veus~~ un trage i tothom es sent aristocràtic!

Mercè-Doncs que no se'n parli més! ^(al Toni) Quan podrem firmar els papers ben firmats?

Toni-Donim uns dies de temps, desseguida els aviso!

Pau-^(A part) I tant que ens avisaràs, i una nova ensarronada!

Toni-Amb el seu permís, ara me'n vaig a completar l'assumpte. (S'inclina vers la Mercè i
li fa un petó a la mà) Molt de gust en saludar-la futura marquesa-(a en Pau) Senyor mar-
quès!

Pau-I un rave! No m'ho ~~cere~~ crec fins que ho veigi!

Toni(a la Lluïsa) -M'acompanyes Pinki? Em trec el barret!

Lluïsa-Però si no en portes, passa tio"

(Mutis d'en Toni amb els seus papers i paperams) ~~Queden~~ La Lluïsa torna a entrar a esce

Mercè-Ay quina il·lússió! Aquesta vegada si que ja em veig marquesa (a la seva filla) Per
què aquest amic teu sembla formal, veritat nena?

Lluïsa-Ja us he dit que a la discoteca fins pensen fer-li un homenatge. Però això de fe-
nos marquesos, així per les bones, doncs no sé que dir-vos!

Victor-Tot sé sap en aquesta món. El que jo vull es que no es burlin de tu, que ningú ²²
pugui fer-te cap mal per més aristocratic que sigui. En fi, no m'atormentis mes Lluisa,
que ja saps que et porto voluntat!

Lluisa-(complaguda) No se si fer-te'n cas, ja saps que la meva mare

Victor-Deixa tranquila a la teva mare amb els seus ^{somnis} ^{gran desà} comptes de ~~marquesos~~ = El que jo puc
oferir-te ^{es} ~~ens~~ una vida digna, de treball, ~~honors~~, ple d'honradesa..

Lluisa-Per Déu Victor! Però mira que tornar de peixetera! A la mamà li agafaria un in-
fart!

Victor-Tu ni tens perquè anar-hi a la placa a vendre peix. Pots quedar-te tranquil-la
casa, a cuidar dels nostres....(es queda parat)

Lluisa-(afalagada) Continua home, mira que quasi m'has convencut!

(en aquests moments entre en escena la Mercè amb un llibre a la mà)

Mercè-Mira nena, em podries dir (estranyada en veure l'escena) Però que es el que passa
aquí? I que hi fa en Victor en aquesta casa?

Victor-(serenament) Doncs miri senyora Mercè, he vingut per fer les paus amb la seva fi-
lla. Perquè l'estimo per damunt de tot i no puc permetre en forma alguna...

Mercè-Ay, que a mi m'agafarà un colapse! (tot cridant) Pau, vina desseguida que aquí en pa-
rà una de grossa. (a Victor) Però si a casa teva no teniu cap titol de noblesa i ara nos-
tres estem a punt de ser marquesos!

Victor-I l'importa mes una falòrnia d'aquestes que la felicitat de la seva filla?
(entra en Pau tot despistat)

Pau-Què passa amb aquests crits? (al ventre'l) Hola Victor, m'alegra saludar-te en la nost-
ra casa. ~~Que fan els teus pares?~~ Com segueixen els teus pares?

Mercè- Si home, només falta que li vagis de banda = A vingut amb la pretensió d'emportar-
se'n a la Lluisa, de fer-la peixetera de nou. Amb els nostres diners, amb la nostra aris-
tocràcia!

Pau-A ~~Doncs~~ mira, no em sembla malament i si els nois s'estime'n!

Mercè-Peró tu saps el que dius? Amb la meva il·lusió, amb el bon partit que representa
nena?

Lluisa- Ja esta bé mamà. Tampoc no cal exagerar, després de tot en Victor i la seva fan-
lia son unes bones persones.

Mercè(fora de mare) Es que tu també vas contra meu? Auxili, socors, m'agafarà un infart, r-
estic segura.

Pau-(apart) Home, potser si que seràs la marquesa del Infarto Agudo! Mireu, cal ~~agafar-se~~
les coses amb tota serenitat. (a la Lluisa) Tu que hi dius a tot això?

Lluisa-Veuràs papà. Amb en Victor ja fa dies que ens coneixem i si es que em porta vol-
tat-

Victor-Que l'estimo senyor Pau, que l'estimo per damunt de tot!

Mercè-Però si ets un peixeter, desgraciat! Si almenys fosis una mica aristocratic! Ay q

Mercè-Si home, només falta que te'n burlis com quedarien davant de les nostres amistats.²
Lluïsa-Mira mamà, les "nuestras amistades" no m'importen un "pito". Endemés, si tenim tants
diners com tu dius podrien posar una peixeteria automàtica de luxe!

Pau-Ben dit, nena! Fins els peixos podrien tenir un bany d'or i plata. Jo crec que podrien
ser un bon negoci!

Mercè-Ualla desgraciat! On s'ha vist una^{la} filla d'un futur marquès despatxant sardines
na per més banys de plata que porti?

Victor-Tampoc no cal exagerar senyora Mercè! Jo li asseguro que els meus pares...

Mercè-Els teus pares són dos peixeters de tres al quarto, fill meu. ¿es que no t'has pa-
rat a considerar la diferència?

Pau-Però són dues persones honrades com la que més. Mentre que el marquesat que pensar
comprar...?

Victor-Perdonin, ¿però es que això també es compra?

Pau-I tant, noi. I si vols a plaços! Ara nosaltres estem amb tractes amb un tal Toni...

Victor-No serà pas el de la discoteca "Pub paf", la del porro no va més?

Lluïsa-El mateix, ¿i tu de que el coneixes?

Victor-Es que som amics de tota la vida. Així si, es una persona honrada, el que no sabem
es que es dediques a semblants negocis!

Mercè-(un xic ablanida) Així tu creus que ens pot vendre un títol aristocràtic?

Victor-Si ell ho diu, es molt possible. De totes maneres, parlaré amb ell. No voldria pa-
que que els enredessim com en Cuqui i als seus pares!

Mercè-Lluïsa-Ho veus mamà com en Victor es un bon noi? Si fins es preocupa per les nos-
tres coses!

Mercè-S'agraïex nena, però no deixa de ser un peixeter! Si almenys estés una mica empei-
tat de baró o de marquès!

Pau-Resulta una obsessió, no pot fer-hi més! (als dos nois) Mireu, done'm temps al temps
una vegada tingue'm notícies d'en Toni, es pot tornar a enraonar del vostre assumpte.
Hi esteu d'acord?

Mercè-Si papà, hi estic d'acord!

Victor-I jo també, el que vull es casar-me amb la Lluïsa!

Pau-(apart) Mira l'andova, jo també mi casaria si fos solter i amb els seus diners! (a
seva dona) Creu-me Mercè, tu seràs marquesa, de que no ho sé, però pots pujar-hi de peus!

Mercè-Es que jo ja soc prou alta i encara farem mes mala parella! I ara en Victor que
se'n vagi, nosaltres tenim de reflexionar (a en Victor) I si veus al Toni de la discoteca
li dius que s'apressi, que nosaltres ja estem cansats d'esperar un títol!

Pau-També li pot dir que no ens "acan-hi" masa. Que amb un marquesat petit en tenim prou

Mercè-I que per diners no estigui!

(mutis d'en Victor i la Lluïsa tot "acaramelats")

Mercè-(al Pau) Tot el que vosaltres vulgueu, però no deixa de ser un peixeter i els se-

Pau^u escolta noia, que abans erem molt bona amics!

Mercè—Abans era abans, no siguis ordinari tu també! No t'has donat compte de la pudor que peix que fan només l'entrar?

Pau-Doncs que vols que et digui? A mi no em desagrada pas sentir-ne l'olor. Si més no em recorda altres temps.

Mercé-Bah, no siguis vulgar. Ara ja tenim un altre categoria! Per aixó no veig prou clar aixó del Victor i de la nena!

-Pau- Però si ells s'estime'n, que hi podem fer?

Mercè-Hi poden fer i molt, jo mai consentiré que la Lluïsa....

(entra de nou en escena la Lluïsa)

Lluïsa-Parlaveu de mi? De què si es pot saber?

Pau-Pots pensar, del de sempre, de que per tu volem el millor partit!

Lluisa-En Victor no em desagrada...!

Mercè-Però nena, que la filla d'uns marquesos i el fill d'uns peixeters no acaba de llargar!

Pau-I tornem-hi, encara no ho som oficialment!

(sona el telefon)

Mercè- Qui deu ser? Agafa'l Pau que joestic molt cansada!

Pau-(apart)Deurà ser de no fer res(Agafa l'aparell)Si digui,aquí la casa dels Meseguer
(a la Mercé i la Lluïsa)Es en Toni,que diu que quasi ja té l'assumpte arreglat!

Merçè-Ay, quina il·lusió! Si que a anat ràpid el noi!

Pau^(P) (parlant per telefon)-Si podeu venir quan vulgueu i ~~amb els papers en regla~~ (a la M
ce i la Lluïsa) Diu que ja té els papers en regla, que es un marquesat de la Costa Brava
i que vindrà amb ells per concretar l'assumpte!

Mercè-Què vinguim quant mes aviat millor, que els espere'm!

Pau(telefonant)-Diu la dona que us espere'm.Si home,digues-li que els podem donar un anticip.~~Què a ells no els fa ni fa ni fa ni fa ni fa~~ preocupa Que la cosa ha estat un atzar imprvits?Bé,ess es igual,,quin nom has dit?(a la Merce i la Lluisa)Diu que es el marquesa de la Palangra de raigambre marinera.(al Telefon)Mira noi,si de moment no en trobes c més!Si,si,ja podeu venir!(penja el telefon)

Mancè-Ja esta vist, ni quan siguem marquesos podrem deixar l'olor del peix! Aixó em pre
cupa una mica!

Lluïsa-Però mamà,tot es fa per tenir-te contenta!

Mercè-No, si de contenta ja ho estic ja, però m'hauria agradat més un titol i un castell a la muntanya. Respirar ^{la flaire} ~~faire~~ de les flors...

Pau-I que una vespa et claves una picada al nas! Creu-me Merce, en aquests mon no es po
tenir tot i espero que ara ja estaràs contenta...

Mercè-Avisé'm a la Quimeta que ^{tot}estigui a punt per quant vinguin els marquesos. Que si hi han pastes que en vagi a buscar, que prepari el té de les cinc...

Pau-Encara més, nena? Tu saps com tinc el ventre? Perdoneu, ara mateix només de pensar-
(surt de l'escenari aguantant-se el ventre)

Mercè-Avisa a la Quimeta, (a la Lluïsa) Mira que el teu pare...!

Lluïsa-Es que el té no li va bé, mamà. S'ha de comprendre=

Mercè-Bah, ximpleries ^{seves} del teu pare. El que ell vol son carajillos d'anís i conyac i així en l'aristocràcia no està ben vist! (il·lusionada) Estic molt contenta, Lluïsa. A tu no et fa il·lusió ser filla d'uns marquesos?

Lluïsa-Que vols que et digui, mamà! Hi han altres coses més importants en aquesta vida!

Mercè!-Com en Victor, no? Si amb els nostres diners tu podries triar el millor partit, e parentar amb les millors famílies...

Lluïsa-(desmenjada) Jo no tinc infules de grandesa!

(entra de nou en Pau tot cordant-se els pantalons) *patin del lumbago*

Pau-Quin descans, noies. No m'estranya gens que els anglesos estiguin tant prims, deuen nar com els ànecs! *I ara veus patin del lumbago!*

(s'escolta el timbre de l'entrada)

Mercè-Ay, que ja deuen ser en Toni i els marquesos! No us sembla que han anat molt deprisa?

Pau-I tant, si deuria telefonar des de la cantonada!

Lluïsa-I jo que faig? Me'n vaig o em quedo?

Mercè-Tu et quedes, nena. A la fi també ets part interessada!

(entra en escena la Quimeta tot dient)-A la porta hi han unes persones que volen entrar. I jo que els hi dic? Que després no em digui la senyora...

Mercè-I que vols que et digui, santa cristiana? Que passin, com més aviat millor!

Quimeta-^{està} bé, jo me'n rento les mans..

Pau-Mira, fa com en Pilates ^{no} en plena setmana Santa. A veure quina fatxa faràn aquests aristocràtics?

Mercè-Ay, quina il·lússió! Si fins estic tremolant i m'hauré de pendre aigua del Carme!

Pau-Doncs mira, jo també. Serà un nou invent, pastes amb aigua del Carme!

(entren en escena ^{acompanyats per la Remai} En Toni, en Pancraci i la Remai, els pares d'en Victor) Sorpresa de la

Mercè, en Pau i la Lluïsa)
(angoixada)

Mercè-Però vosaltres que hi feu aquí? Si nosaltres espere'm als marquesos de la Palan

Toni-Els marquesos de la "Palangra" son ells, senyora meva. Tinc tots els papers en regl

Pau-Aquesta sí que es bona! Però com es possible?

Pancraci-Doncs mira noi, ni la dona ni jo ens ho acabe'm d'explicar, però es veu que si que el meu ~~avi~~ resavi va fer un acte molt heroi en temps pasats i els reis que mana ven aleshores van donar-li el títol de marques per premiar la seva acció!

Remai (Tot presumint) De totes maneres ja se'ns nota una mica, si més no al caminar!

Mercè-I que caratxos s'he us ha de notar? Si sempre sereu uns ordinaris del mercat!

Remai-I tu una peixetera de tres al quarto, doncs mira la presumida!

Pau-Bé, aquí cal posar els punts sobre les is. (a en Toni) Nosaltres li varem demanar un

Toni-Ja els he dit que no es cap broma(a Pancraci) ²⁶Perquè no els explica com a anat la cosa?

Pancraci-Doncs veureu! Ahir a la tarda i tot remenant en el baul de les golfes per cercar ^{escriptures} uns ~~papers~~ antiques que em feien falta, vaig trobar aquest nomenament de marquès a favor del meu resavi amb una continuació directa a favor dels seus descendents perquè una vegada anant amb el seu veixell va lluitar contra uns pirates que pretenien asaltar una fragata del Rei carregada d'or que venia de les Ameriques i el Rei ^{molt} agrait va otorgar-li el titol de marquès de la "Palangra".

Remei- El paper ho diu ben clar que sus "descendientes" que som nosaltres, tenim el títol de marquesos. No com molts d'altres que volen comprar-lo amb els seus diners....

Mercè-Mira Remei, no em provoquis que ja estic prou cremada! (a en Toni) Tu que hi dius? Mira que si es una altre anganyifa!

Toni-Senyora Meseguer, pot estar ben segura de que el pergami es autentic! (a en Pancraci) Faci el favor d'ensenyar-lo, ~~si~~ /
(En ^{Pancraci} Toni aci ho fa)

Remei-Al "tanto" eh, que a vegades no n'hi ha un pam de netat ^{i: corren molt els dits}

Mercè-Que nosaltres som rics i honrats, nena. No com d'altres que estafen cent grams en cada pesada de Kilo que fan!

Remei-Mira que si tires per mi!

Mercè-Doncs si, per tu tiro (amb menyspreu) marquesa de la "Palangra")

Pau-Ei, pau i tranquil·litat senyores meves, que això es una cosa molt seriosa. (a en Toni) I resulta que tu t'acabes d'enterar de l'existència del pergami, de que nosaltres cerquem un titol de noblesa i has tingut la pensada de portar al Pancraci i a la Remei a casa nostra ?....

Toni-Exactament senyor Meseguer. Jo crec que ells estan disposats a una bona entesa, sempre, esta clar, que existeixi una compensació economica per part de vostés!

Mercè-I no trobare 'm cap dificultat per part del Govern? Mira que jo conec a la parella de fa temps....

Remei-Que pretens insinuar? Que nosaltres volem estafar-vos? Mira, saps que us dió? Que hi ha res a fer. Que si volen ser marquesos cerquin en un altre indret, perquè el que nosaltres ens sobra la dignitat i

Pancraci-Remei, no t'embalis. Que en farem de ser marquesos de la "Palangra" si cada matí tenim de continuar venen peix al mercat?

Pau-Home, doncs no està mal!. Amb tota seguretat agafarieu una nova clientela d'aristocratics! D'aquests que surten a les revistes del cor!

Lluisa-Voleu que us digui una cosa? Que tots plegats quasi em feu plorar en comptes de riure! Passa tio?"

Mercè-Però nena, si tots es fa per tu! Perquè tinguis un bon dot?

Lluisa-Doncs arregleu les vostres coses perquè jo me'n vaig a pendre la fresca!

Mercè-La joventut d'avui el dia no es fa càrrec de res!(a en Toni)Bé, anem al grà.27

Resulta que el titul aquests està en/ venta, que en Felipe del ^{Govern} ~~Govern~~ ho permet i que.

Pau-Tu vols saber quant ens a de costar la transferència, no es així!

Mercè-Exactament, perquè si es que en Pancraci i la Remei ~~pre~~tenen abusar com tenen per costum....

"emei-Nosaltres no abuse'm de ningú, nena! O lo tomas o lo dejas" Doncs vaja, no faltaria més que després que pretens fer un favor...

Pancraci-Segons ens a dit en Toni, es un titul de molta noblesa; ¿no es cert Toni?

Toni-Així és, l'heràldica es irrepotxable, el linatge immaculat, les línies del marquesa de molta categoria...

Pau-Al tanto, eh! que la cosa va de canto! Que quant més propaganda els hi faci, mes car serà el producte!

Toni-No es propaganda, em poden ben cneure. Es un marquesat en tota regla!

"emei-A casa nostre no tenim costum de vendre articles de segona mà ni passats de mod

Mercè-Remei, val mes que callis! Que tu ja saps que el peix que acostumad^{eu} a vendre mai havia estat com el nostre!

Remei-Mireu-vos la primmirada! Si sort teniu del gel i l'àcid bòric perquè del contrar

Pau-Amb aixó no hi passo, eh. Que nosaltres sempre teniem el peix de primera (a Pancraci

Digues-li a la teva dona que per ser ^{no deixa de ser bastant} ~~marquesa~~ ~~miri de no ser tan~~ ordinaria!

Pancraci-Calma Pau, que la teva Mercè ja sabem com les gasta!

Mercè-Que jo les gasto sense mirar? Escolteu-me els dos....

"emei-Nosaltres no tenim perquè escoltar a certs "plebeyos", la nostre dignat^{at} de mar

quesos no ens ^{ho} permet!

Pau-Caratxos, i com parla l'aristocràcia d'avui al dia!

Toni-(posant calma) Senyor meus, jo crec que per aquesta camí no anem enlloc. Es fa el t

te o no es fa el tracte?

Mercè-Serà segons els diners que demanin per canviar el titul!

"emei-Però tu no deia^s sempre que ~~per~~ diners no et preocupaves? Que et sobraven a pu

ta pala?

Pau-Si dona, però es que a vegades les pales també es trenquen pel mig!

Pancraci! -Jo crec que en Toni podria dir una xifra aproximada. A fi de comptes, ell

sempre està ficat en aq^uestes coses!

Toni(cavilant)-Segons els ~~meus~~ ^{meus} càlculs i tenin en compte l'~~atenuat~~ ^{antiguetat} del per

gami, els estament de noblesa que el mateix comporta i altres concomitancies propies

del cas, la quantitat raonable per fer la transferència de poders del ~~marquesat~~ ^{podrie} situar-le al voltant

(en aquests moments entra en escena en Victor acompanyat de la Lluïsa. Ve una mica cre

mat i ella li va explicant certes coses)

Victor- Un moment. per favor. Segons m'acaba d'explicar la Lluïsa....

Victor-Aquí no es ven ni es compra res!

Pau-Ja tenim al "palangra" petit!

Remei-Fill meu, no t'oblides que descendeixes de marquesos i que tens una categoria d'altres ni poden somniar-ho!

~~Victor~~-Mercè-Si tires per mi, ni em faig cas perquè la Lluisa....

Lluisa-A mi deixeu-me tranquil·la. Passa ~~tots~~?

Pancraci-Nosaltres som marquesos autèntics, dels temps dels pirates de les Amèriques!

Pau-Si home, de quan manava~~s~~ en Reagan petit!

Victor-Deixeu-vos de falòrnies. ~~tots plegats~~. Tots sabeu que jo estimo a la Lluisa i vull barrejar-hi ni les pesetes i els títols en la qüestió. Miri senyora Mercè, si el que v^{ull} preténia era casar a la seva filla amb un noble, l'assumpte ja resta solucionat. Se pre està clar que la Lluisa es vulgui casar amb mi-(als seus pares) I vosaltres no te perquè vendre res mentre no sigui peix a la plaça.

Mercè-Jo sempre ho he dit que no passariu de peixeters!

Remei-I tu de nova rica carregada de redicleuses! ¿On s'ha vist això de pendre el té totes hores?

Pau-(apart) Doncs mira la "Palangranera"! Ja m^és simpàtica!

Toni (desalentat)-Així l'assumpte de la compraventa com queda?

Victor-Queda ben clar! I voleu que us digui una cosa? Jo crec que seria millor estripar tots aquests pergamins i paperots que s'han trobat a les golfes de casa. A la fi sols serveixen~~en~~ per crear problemes!

Pau-Tens tota la raó. Us imagineu quina clatellada en la proxima declaració de renda!

Remei-Però Victor, reflexiona. Si ells vol~~en~~ ser marquesos i a nosaltres tant ens fa!

Victor-Pero vol~~eu~~ els seus diners i això no està bé. Jo vull casar-me amb la Lluisa p^{er} les bones, sense cap entretoc!

Lluisa-Ara veig que m'estimes de debó!

Victor-I tant que t'estimo, això està clar!

Pau-(a la seva dona, la Mercè) Tu tranquil·la, pots ser la sogra del fill dels consogres "palangraneres". I sense una pela que tampoc està malament!

Mercè-Ja saps que a nosaltres ens sobren els diners!

Pau-Si, però no ho diguis massa fort que el govern té espies per tot arreu i arreplega tot el que pot!

Toni-Senyors, jo crec que sobre aquí perquè la comisió....

Pau-Home, tu tranquil que ja et farem un talonet per les molèsties! De totes maneres p^{er} ser si que serà millor pensar en un casament per "toda" "lo alto"

Pancraci-Mentre no ens fotem de cap tots plegats!

Mercè-A mi m'agradaria fer-me el vestit a París, a casa de Missie Violetè, aquell que teix molt bé!

Remei-Doncs jo me'l faré a casa del Papitu, aquell que sempre va a toc de pito!

la Francisqueta i així anirà ben fresqueta!

i s'han acabat les discussions.

MERCE-Serà a l'església de l'Escapulari carregada de flors.

REMEI- ¿ I SI Els nois es volen casar pel civil, què passa?

MERCE Això ni somniar-ho. Per l'església...

REMEI!- Pel civil...(discusió de nou mentre entra en escena en "CUQUI" perseguit per la Quimeta que ho el pot atrapar)

QUIMETA- Jo no el volia deixar entrar però aquest melenudo s'he m'ha escapat!

CUQUI- Pasa tíos". Vengo por la Pinki, pasa ~~tres~~ "colegas. !Que sin ella no puedo cantar i en la discoteca todo es un llanto. "Toni, colega! Y tu que haces, pasatio"

PAU- ~~HOSSTIAS~~, el que faltava pel duro. Pasa tio! Només faltaria que els drapaires dels teus pares vinguessin al darrera seu!

MERCE- Que jo em desmaio! Què això no es pot resistir!

REMEI- Quina manera de viure, Déu meu. I tot per figurar!

LLUISA- Cuqui", si cada dia et conec menys!

PAU- I com els vols conèixer si no se li veu la cara. Mira Quimeta, no cal que el persegueixis més ara que ja esta dintra. I fes guardia davant la porta per si..

QUIMETA- (Fent mutis) Com vulguin els senyors. Jo sols "cumplo ordenes"

(Un cert aladarull entre tots plegats, en Cuqui que se'n vol emportar a la Lluisa, en Víctor que ho impedeix, etc, etc, quan de nou apareix la Quimeta tot anunciant)

QUIMETA- Doncs ja els tenim aquí. No hi ha qui els coangui!

PAU- No et referiràs pas als falsos marquesos drapaires?

REMEI- ~~No et referiràs pas~~ Doncs si senyor. A ells em refereixo. I venen "pa que te digo!

PAU- Ostres, ostres, ostres! Aquí hi ha "marro"tu! ~~I volen parlar amb vostós!~~ I que puyeta volen?

QUIMETA- No se què d'un nou marquesat dels "HIPPIIS"

MERCE- (Amb les mans al cap) No els deixis pas entrar!

(Entren en escena ^{com un huracà} en Romualdo y dona Pura vestits d'Hippis", ell amb una guitarra, ell amb els cabells enlaire)

ROMUALDO- Pues ya estamos aqui, señores míos-Y esta vez no hay engaño. Somos los verdaderos marqueses de los Hippis de Ibiza i venimos para vender....

PAU- Ostres, ostres, ostres, tu. Això ja es mes que'l marro. Pues aqui no compramos nada!

MERCE- Treieu-me aquestes personas del davant o m'agafarà alguna cosa!

REMEI- Uff, i quines amistats mes estafalaries (Als dos hippis) I perquè no us entorneu cap Ibiza, fillasts meus? Que en aquesta casa ja tenen prous problemes!

ROMUALDO- Que esta vez es verdad, que tenemos los papeles!

PURA- Somos marqueses por derecho propio, verdad Cuqui?

CUQUI- Pasa tíó. colega-Y ve que s'ha es un tronco!

(Toca el timbre de l'entrada i la QUIMETA fa mutis. Torna al moment tot anunciant) 30

-QUIMETA- Ara hi ha un representant de l'Ajuntament que vol entrar!

PAU- Un representant de l'Ajuntament! Però si nosaltres pagem tots els impostos.!

MERCE- Fins els que no s'han de pagar, però com a nosaltres no es ve d'aquí!

PAU- Marro i mes marro, tu! Dignes-li que passi Quimeta!

(Entra en Manel Rei tot saludant) I amb uns papers a la mà)

MANEL REI- Son vostés els senyors de Meseguer?

PAU- Si senyor. Què es el que passa?

MANEL- Segons m'acaba de dir el secretari de l'Ajuntament, s'acaba de rebre un comunicat de Madrid segons el qual el govern a donat una distinció als Meseguer del nostre poble perquè es la família que paga mes impostos de tot l'estat.

MERCE- Es que a nosaltres no es ve d'un duro, els de l'Ajuntament ja ho tindrien ^{saber} no?

MANEL REI- Jo sols sé que tinc d'entregar-els-hi aquest ofici.

PAU- A veure de que tracta aquest comunicat!

(en Manel Rei li dona uns papers, en Pau es llegeix i per poc es demaia)

PAU- Hosties, la que faltava! El Govern de Madrid ens nombra marquesos honoraris de tot l'estat espanyol i ens apuja la contribució un cent per cent com exemple de la resta de ciutadans! I el titul es irrenunciabile i pasa de pares a fills!

MERCE- I quin titul ens dona si es pot saber?

PAU- Tenint en compte el nostra antic ofici, se'ns nombra Marquesos del PESCADO CONGELADO i ens donaràn no se quantes medalles!

REMEI (Despectiva) Ja em semblava a mi que no us farien marquesos del peix fresc!

MERCE- Tu et calles marquesa de la Palangra que ja estio prou cremada (A en Pau) Així d'gués que ara tothom es marqués?

PAU- Si noia si, dels Hippis, de la Palangra i del Peix Congelat! No volies ser aristocrata? Doncs ara pots escollir.

MERCE- Ay que a mi m'agafarà un colapse. Mira Pau, perquè no miras de vendre el nostra marquesat? Tot aixó resulta masa complicat!

REMEI- Ja et torno a veure a la plaça fent de peixetara!

MERCE- I un ase volant! Sols faltaria que "quattro nostra dinero..."

(Entremig d'un bon aldarull en PAU MESEGUER es dirigeix al públic tot dient)

PAU- Ja veuen senyors com està la cosa. No hi ha entre tots vostés alguna persona que vulgui ser marquesa o marquesa del PESCADO CONGELADO? O de la Palangra? O dels HIPPIES? Vostés poden triar! Què no? Doncs bé, els desitjo molt bona nit!

Mateixa decoració. Com el començament de tots els actes, la Quimeta treient la pols amb el seu plomero.

Quimeta-Podeu ben creure que amb tanta gent ficada ^{a casa} ~~aquí dintre~~ he tingut més feina que mai en deixar-ho tot una mica decent. Que si els senyors, el peixeters, els drapaires, la nena, els altres dos i el melenut, aixó semblava una d'aquestes reunions per espatllar les coses que estan a mig arreglar. Tothom cridant i ningú s'entenia, estic convençuda de que al senyor i a la senyora ja no els fa tanta gracia aixó de ser marquesos; a fi comptes només porta que maldacaps!

(entra en Pau mig arroncat i amb una mà a l'espatlla)

Pau-Ara només faltava que tingués "lumbago". Amb tants gestos per posar ordre i pau, m'estranya res. Veritat Quimeta, que aixó ja passa de ratlla?

Quimeta-Si vosté ho diu, però com que la senyora Mercé està ^{va} tant empenyada en voler s'acabar de l'aristocràcia!

Pau-^{ben no} ~~Volia~~, Quimeta, volia. Ara sembla que ja s'ha desenganyat una mica. Fins m'acaba de ~~que~~ que vivia mes tranquil-la venent peix en el mercat!

Quimeta-Pobre senyora, ¿perquè no li possa una parada de peix congelat al nostre jardí i d'aquesta manera la fa feliç?

Pau-Noia! Potser que no ~~exageris~~ ^{et passis}. I quins client tindriem al nostre jardí?

Quimeta-Clients rai! Com que a vostés no els ve d'un duro ~~(a proposit, quant m'apujerà la mesada? Doncs el que anava dient. el)~~ podrien vendre ben baratet a totes les raspes del barri vindrien a comprar dient a les seves mestreses que l'havien comprat a la millor parada del mercat. D'aquesta manera l'enredada seria mes honesta!

Pau-Així digues que tu....?

Quimeta-Jo no, senyor Pau. Prou que ho sap, Si només tinc feina a dir a la senyora Mercé que s'ha acabat totes les existències de té al supermercat perquè a la Renfe fan vagons.
Pau-I ella es creu semblant mentida?

Quimeta-Si s'ho creu o no, no ho sé. La pobre esta tan desvalguda! Si fins ja no li fa l'usió ser marquesa, ni vizcondesa, ni publicar ^{si} les seves memòries a "L'HOLA"

Pau- Aixó es ben cert. A mi ^{ja} ni em crida perquè baig mal vestit, perquè si em fico a la cuina a veure quin dinar tenim, perquè em mosego les ungles, perquè ^{si} em fico els dits nas. Que a sofert un gran canvi, vet aquí!

-Quimeta-I a la Lluïsa amb qui la casem, senyor Pau? Suposo que amb en Victor, no es ai.

Pau-Noia, no sé que dir-te. Si fos com abans ^{quant} ~~que~~ la Mercé volia emparentar amb ~~me~~ els marquesos, et diria que si. Però ara a lo millor, li complau emparentar amb uns drapaires.

Quimeta- No m'anomeni al melenut i als seus pares, Per Déu!

Pau-Mira noia, ves a saber! De manera que no et capfiquis massa fent neta ja. Ara ja no es fixa si hi ha pols en els mobles, o en la moqueta.

Quimeta-I aixó que compro aquell detergent que surt per la Tele que només tens que bu

Quimeta-Bon dia senyora Mercè, ¿com van aquests ànims?

Mercè-Com vols que vagin! Sembla que m'hagin donat una pallissa!

Pau-Ep noia! Que jo ja en tinc prou amb el meu "Lumbago" per entretenir-me en altres coses!

Mercè-Ningú diu que hagi estat tu. ^{Ja he dit} ~~que~~ són figures meves!

Pau-Doncs perquè no et figures altres coses? De que ~~ja~~ ets marquesa, posem pel cas!

Mercè-(fent-ne escarafalls) Val més que no ^{en} parle'm ~~de certes coses~~. Tanta il·lusió que em feia per la nena, ~~i ella ni en vol sentir a parlar fa cas~~. I la Remei i en Panoraci que només volen diners, i després aquells drapaires i el seu fill que deixa'l ~~anant~~.

Quimeta-Té raó, senyora Mercè. Tot es molt complicat això de l'aristocràcia!

Mercè-Massa, tot es un joc d'interessos!

Pau(apart) Ja ho veuen, està desconeguda! Fins no diu res si em beg un carajillo de tant en tant! I de conyac, que abans sols amb l'olor s'ofenia!

Mercè-Mira Quimeta, no netejes mes que tot ja està prou net! I si queda una mica de pol·l millor, així quan vingui una visita ja la treurà l'assentar-se!

Pau(apart) Es el que deia, totalment canviada!

~~(mutis de la Quimeta)~~ Quimeta, Com vosté vulgui, senyora Mercè!

(mutis de la Quimeta)

Pau-Així que fem amb els peixeters-marquesos de la "Palangra" i en Victor i la nena?

Mercè-(assentant-se des ^{el} ~~vulgada~~) Fes que vulguis, a mi t'han m'he fa!

Pau(apart) Ja ho estan veient! No hi ha manera d'animar-la! I això que està ^{plena} ~~en~~ la Festa

Gran de l'Esplai! ^{major}

(entra la Lluïsa)

Lluïsa-Bon dia tingueu tots dos. Però mamà, què es el que et passa? Fas cara de vetllar un mort!

Pau-Ep nena, que jo encara respiro!

Lluïsa-Si no ho dic per tu, ~~papa~~. Es que no entenc el que li passa a la mamà, ¿No volies emparentar amb l'aristocràcia? Doncs em caso amb en Victor i ja està!

Mercè-I tu creus que seràs feliça amb ell? Que tot no ho faràs per fer-me contenta?

Lluïsa-En Victor es un bon noi. Es pot intentar l'experiencia!

Mercè-Quina experiencia, filla meva? Aquí es tracta de casar-te com Déu mana!

Pau-Deu referir-se a l'experiencia prematrimonial, totes aquelles parelles que es separen sense estar casades!

Lluïsa-Exactament, així ja no cal divorciar-se si una parella no ~~funciona~~ funciona com cal!

Mercè-Això si que no, ¿es que no has pensat en els fills?

Lluïsa-Això es fàcil, mamà. Un ^{per} amb ell, un ^{per} amb ella ~~amb ella~~ ^{mi}!

Mercè-I si només n'hi ha un?

Pau-~~(apart)~~ // Aleshores mig per cada ell i mig per ella, com feia en Salmón, aquell de història sagrada!

Mercè-Mira Pau, no facis bromes amb aquestes coses tant serioses! Jo crec Lluïsa que l'

Lluïsa-Així m'agrades, mamà. Que ja no pensis amb les grandeses!
 Pau-(apart) No sé pas el que li ha pasat! S'ha canviat com un mitjó !

(entra la Quimeta tot anunciant)

Quimeta-Que a ~~l'entrada~~ hi han els peixeters-marquesos, que volen entrar. Que si els fa entrar o els deixó a la porta?

Mercè-I que voldrà aquests ara?

(a Quimeta)
 Pau-Que passin dona, que passin. A lo millor ens porten una panera de peix!

(entren en Pancraci i la Remei tot desanimats)

Pancraci-Bon dia tingue'm tots. Nosaltres venim perquè ja estem aquí

Pau-Frou que es veu, noi. Cada dia et tornes mes savi!

Remei-Es que voldriem posar algunes coses en clar!

Mercè-Doncs vosaltres direu! Endavant...!

Pancraci-Es que en Victor ens a fet veure les coses tal com son, i ja no volem ser marquesos, ni aristocràtics ni sortir en cap revista.

Remei-D'aquestes que es lleigeixen mentre et fant la permanent!

Mercè-Aixó ja es conegut, no som tants incults!

Remei-Mira Mercè, no em punxis que vincs en só de pau! Que tot es fa perquè en Victor.

Lluïsa-Què és el que vol en Victor si es pot saber?

Pancraci-Doncs casar-se amb tu, sembles "tonta". I ens a demanat que vinguéssim a demanar la teva mà, o sia el consentiment de tots vosaltres. Però es que endemés també ens a diu que si vosaltres voleu ser marquesos ~~de~~ alguna cosa, de la Palangra, posem pel cas, us còrrissim el títol desinteresadament, o sia sense pagar cap diner...

Pau-Si no ho sentís no m'he creuria! Que aixó no ens costarà ni cinc?

Pancraci-Exactament, en Victor pensa regalar-vos el marquesat en senyal de bona voluntat

Mercè-Em sembla molt esplèndit, però es que nosaltres ja no ens interessen aquestes coses! ~~perquè porten molts problemes!~~

Remei-Però es que ja no voleu el títol ni de franc? Si sembla impossible!

Mercè-Ni de franc, noia. I no serà perquè a nosaltres ens faltin els diners com segons quí...

Remei-Si tires per nosaltres, has equivocat la punteria. Nosaltres podrem ser pobres, però com a honrats no ens guanya ningú. I es que aixó de ser marquesos, vaja, que no va per nosaltres, de manera que si en Victor diu que la Palangra va per vosaltres, doncs aquí teniu, no faltaria més!

Mercè-Es que la Palangra no la vole'm. Ara s'ha canviat de ~~parent~~ ^{ja} peix!

Pau-Doncs agafa el lluc congelat, noia. A veure si així s'acaben les discussions. I posen ordre- una mica d'ordre en la qüestió

Pancraci-Ben dit, noi. Anem de cara a l'ordre!

Pau-Que ja serà difícil amb els temps que corren, però asserene'm la situació. (a Pancraci i Remei) Així i segons vosaltres ens oferiu el títol de marquesos de la Palangra

^{el}
Pancraci-Exactament, aixó es que ens ha dit en Victor, que teniem de fer.
Lluisa-I es que jo no hi tinc res a dir?

Pau-Si, nena, si. Tu digues el que vulguis, però casa't d'una vegada!

Lluisa-Es que jo no em vull casar essent filla d'uns marquesos!

Remei-Tampoc en Victor vol que nosaltres o siguem. De manera que ja em direu com s'arregla la cosa!

Pau-Mireu, ja tinc la solució. I perquè no fem marquesos ^{de debó} als drapaires i al melenut del seu fill, en Cuguí?

Lluisa-Papà! Que no son coses de riure!

Pau-Tampoc de plorar, filla meva. No ho comprenc, abans tants afanys per voler ser marquesos i ara ningú ho vol ser!

Pancraci-Es que els temps canvien, consogre Pau. I els pares ens hem de posar al dia!

Remei-I a la nit, si convé. Tot sigui per la nostra nena i en Victor!

Mercè-Es que la nostra nena, té un nom, caram. I es diu Lluisa!

Remei- Està bé, no t'embalis! Ens doneu la seva mà o què?

Pau-Per la meva part no hi ha ^{cap} inconvenient i espero que per part de la dona tampoc. Per ja que tenim aquí a la Lluisa.....!

Lluisa-Primer m'agradaria enraonar amb en Victor seriosament....

Pau-Nena! que la teva mara ja no vol ser marquesa....

Mercè-Aixó es veritat, només de pensar-ho que em ve no sé què....

Remei-Es que nosaltres tampoc ho volem ser...

Pancraci- Mercè-Però teniu el títol en uns papers i aixó no ^{s'} esborra fàcilment!

Pancraci-Els papers es poden estripar o tornar-los a les golfes i aquí no ha passat m...

Pau-Pancraci, la cosa no es tan fàcil. Mira que els d'hisenda tenen espies a tot arreu per tal de fer pagar les plus-valies son capaços de tot!

Remei-Es que vosaltres serieu capaços de denunciar-nos?

Pau-I ara! quines coses de dir! Si no voleu ser marquesos, allà vosaltres.

Mercè-Afortunadament nosaltres tenim les mans ben netes!

Remei-Es que vols dir que nosaltres les tenim brutes?

Mercè-Jo no dic ni deixo de dir però ja comenc el vostre ofici...

Remei-Sempre seràs una peixetera...

Mercè-El mateix et dic, de manera que si la Lluisa i en Victor es volen casar....

Lluisa-Ja acabo de dir que primer s'ha de parlar amb en Victor!

Pancraci-(condolgut) I nosaltres com ho fem per deixar de ser marquesos? Es que del contrari el noi se'ns enfadarà!

Pau-I a nosaltres la Lluisa si acceptem el títol!

Mercè-Es que a casa som molt decents i segons diuen ~~els~~ de l'aristocràcia fan cada be canal!

Remei-Mira noia! Nosaltres podeu ser tot el decents que vulgueu però a casa quan la...

Mercè-Ja he dit el que tenia de dir. Res d'aristocràcia!
pancraci-I nosaltres que fem amb el títol?

Pau-Perquè no el portes una tarda a Caritas a veure si el volen?

Remei-I si portessim els papers al Toni i que ell en fes el que vulgués?

Pancraci-Potser si que no es mala idea.¿I si ell no els vol,què?

Pau-Doncs que faci marqués i marquesa a uns pasotes de la seva discoteca, vet aquí!

Lluís-Papà, que ~~en~~ tots son com en Cuqui!

Pau - Menys mal, ¿així encara en queda algun que es coneix per la cara?Bé, ara la qüestió consisteix en que ningú de nosaltres vol ser de la noblesa?

Pancraci-Exactament; pel que es veu va de capa caiguda!

Mercè-I nosaltres no volem caure. Queda prou clar?

Remei-Queda, noia, queda. No cal que t'escarrassis. Mira que si no fos per en Victor...

Mercè-Mira que si no fos per la Lluïsa...

Pau(a Pancraci)Ja ho veus noi, segueixen com sempre. Com gat i gos!

Pancraci(al Pau)-Son dues peixeteres, no es pot negar. Però en el fons don bones!

Pau-En el fons del mar voldràs dir.

(entra la Quimeta tota sufocada i al darrera seu en Cuqui tot apressat)

Quimeta-Que no hi ha manera de no deixar-lo entrar. Que s'ha ficat dintre la casa com un llampec!

Cuqui-Pasa tio! Digo colegas(a la Lluïsa)Punki, te vislumbro. Sigues chipen! Hace dias que no te veo!

Pau-I com la vols veure amb tants cabells a la cara?

Lluïsa(amb paciència)Mira Cuqui, lo nostre s'ha acabat!

Cuqui-Que dices, Punki? Lo nuestro es eterno, Pasa tios! Yo estoy fiambre sin ti. No duermes como, no canto, no vivo. ~~be-dich~~

Pau-No tot son desgracies. A veure si serà veritat. ¿pasa tio?

Mercè-I que vol ara aquests melenut? Diu que ve per la nena?

Pau- Quimeta-I jo que faig? El deixo estar o el faig fora?

Pau-Deixe'l estar colega! Ja ens en cuidarem nosaltres!

(mutis de Quimeta)

Cuqui!-Pasa tios. ~~Todo arreglado~~, la Pinki fetén. Te vuelves a la "disco" Cuqui que canta tra vez y todo arreglado! Digo...

Pancraci-Caratxos, quin element. Que diu que vol?

Pau-Doncs emportar-se'n a la nena a la discoteca. Tu t'imagines?

Mercè-Així si que no, primer tindrà que pasar pel damunt del meu cadàver!

Lluïsa-Mamà, no dramatitzis,

Pau-(a la Mercè)Vigila noia, que a lo millor el pasota aquests t'endinyà una pinya de campionat!

Lluïsa-Pobre Cuqui, si es incapaç de matar una mosca. El que passa es que està envenenat!

se m'acut una idea i m'agradaria que marxés content de casa nostre!
Cuqui-Pasa tio? Que currelles?

35

Pau-Escolta Cuqui. Els teus pares encara segueixen fen de drapaires?

Cuqui-Digo tio! Digna profesion, colega!

Pau-I no els agradaria ser marquesos de veritat?

Pancraci-No esta mal l'idea! Ara se allà on vas!

Mercè-Perfecta. Així no el podria veure ni en pintura!

Remei-Quin fill de marquesos mes galdós!

Lluisa-Pobre Cuqui, em sembla que el voleu enredar!

Cuqui-Pasa tios! Mis papis marquesos? De Fuenlabrada otra vez, colega?

Pau-No Cuqui, no! Aquesta vegada de la Palangra! (al Pancraci) Perquè no li ensenyes tots els papers?

Pancraci (ensenyant-els-hi) Mira tio, tot està en regla, ~~només faltan unes firmes i l'as-~~
~~sumpte queda arreglat.~~ Jo crec que us convè a tota la familia. I sense cap diner, si es
na ganga ganga!

Cuqui-(agafant els papers)-Digo colegass. Punki, tu cres que m'espachuran?

Lluisa-Home, veuràs. Tant com enredar-vos! Si voleu ser marquesos aquesta es l'ocasió!

Cuqui-Dicen de la Palangana, pasa tio? Y sin dinero?

Pancraci-Si home, si, Tot es de franc. ~~El~~ (apart) El cas es treure'ns l'endoll de sobre i
fer content a en Victor!

Remei-I casar-lo amb la Lluisa. Ay, quantes coses s'han de fer pels fills!

Mercè-Es que ja pretens dir que la meva filla esta embarasada?

Remei-Que embarasada ni "ocho cuartos". El que jo vull dir...

Mercè-Val més que no diguis res, ja fa dies que ens coneixem!

Pau(a en Cuqui)! Pasa tio! Et quedes els papers i el titul d'una vegada?

Cuqui-Digo colega! Si no cuesta "tringui" alguno!

Pancraci-De franc, noi. Tot de franc!

Cuqui-(quedant-se els pergamins)-Digo pués, pasa tio! Voy hacer contentos a la parente
Y digo Pinki, voy a cantar de nuevo. Serè el marquès-rok del momento! Y ahora me marchó,
pasa tios! Tu a lo tuyo Pinki, yo a lo mio. Y mis papis marqueses, digo estoy contento!
(mutis d'en Cuqui tot content)

Pancraci-Nois, quin alivi. Em estat de sort! Ara si que en Victor i la Lluisa...

Lluisa-A mi em sembla que no ens hem portat prou bé amb en Cuqui!

Pau-Però nena, si l'hem fet fill d'uns marquesos! Que vols més?

Lluisa-I si els seus pares no hi estan d'acord?

Pau-Però si son uns drapaires! De totes maneres poden llençar els ^{pergamins} ~~papers~~ a les ~~drapaires~~
i vendre'ls com paper vell!

Lluisa-I tot aixó perquè no ho feiu vosaltres?

Mercè-Però nena, que nosaltres no som uns drapaires!

Remei-Jo no deia res, només m'escolltava...!

Mercè-Ah, perquè del contrari...!

Pancraci-Ara ja ens hem poder anar, s'ha complert la nostre missió! En Victorri la Lluïsa queden compromesos i l'assumpte arreglat !

Pau-Quin descans després de no fer res! Lluïsa, filla meva, ¿estàs contenta?

Lluïsa-Quin remei! Tampoc en Victor em desagrada!

Remei-I on trobaries millor partit, nena? Pensa que es fill nostre!

Mercè-I la Lluïsa es filla de nosaltres dos, del Pau i una servidora! No sé que val més

Remei-Mira Mercé...

Mercè-Mira Remei...!

Pau-(a Pancraci) Noi, emporte't a la teva dona d'una vegada i deixa'm la festa en pau

Pancraci-Que dius de que a la tarda faràs festa?

(entra la Quimeta en escena anunciant la visita d'en Toni, l'especialista en títols matriarxals)

Quimeta-Ara es un tal Toni el que ve a embolicar la troça. Què passa o el deixo entrar?

Pau-Que passi, dona que passi. Que caratxos voldrà aquests toca-discos?

Toni (tot entrant) Soc portador de bones notícies. (a Remei i Pau) Vostés no ~~sau~~ ^{algun de} ^{es} descendeu d'en Pau ~~Messèguer~~ ^{Mercé} de Torelló?

Pau- Els meus avis- besavis eren fills de Torelló. ¿Que passa de nou?

Toni-Doncs segons referències que acabo de descobrir, en Jordi Pujol d'aquells temps, com a President de la Generalitat, els va nomenar vizcondes de l'Aixampla per que ells van salvar la vida una vegada que s'havia perdut entre la neu!

Pau-Hosties tu, ¿i perquè no hi anava a l'estiu a Torelló? Ara que ja restaven tranquils

Remei-Així resulta que ara els aristocràtics sou vosaltres?

Mercè-Què aristocràtics ni redimonis (al Toni) Miri jove, nosaltres no volem saber res amb els de l'Aixampla!

(a Toni)
Pau-Es que no t'has donat compte de que ja estem prou grisos? Només faltaria que en aixampléssim una mica més!

Toni-Ho sento senyors meus. Però ^{ser} ~~els~~ vizcondes ~~es~~ es un càrrec ^{molt important} ~~irrenunciable~~! I més veient del President.

Mercè +Doncs que el canvien i n'hi possin un altre! Nosaltres ja estem tranquils tal com ^{este} ~~es~~

Pau-Es podrien fer unes noves eleccions!

Pancraci-Vaja quina pifiada! Nosaltres que li diem en Victor?

Lluïsa-Perquè no li dieu que vingui a parlar amb mi d'una vegada?

Remei-Veuràs noia..

Mercè-La meva nena es diu Lluïsa...

Remei-Veuràs Lluïsa, jo crec que nobles o no, el cas està clar. Que us heu de casar!

Mercè-Ep noia, que la meva nena es molt decent!

Remei-Ningu ~~no~~ diu el contrari, pero...

Toni-Jo creia ser portador de bones noves!

Pau-De bones noves? Però si ara resulta que ningú vol ser de la noblesa, que tanmateix es un descrèdit molt costós!

Toni-Doncs si que l'he feta bona. En fi, facin el compte de que no he vingut...

Pancraci-Però els documents queden i en Cuqui ja esta fora. ¿A qui podriem encolomar ara el nou càrrec?

Pau-No tens pas algun amic peixeter pel mercat?

Pancraci-Està clar, que en tinc, però la majoria ni fan la declaració de renda!

Pau-I que vols dir amb aixó?

Pancraci-Que no son tontos, Pau, que no son tontos!

Mercè-(apart) I si la Quimeta? (a ella directament) Escolta Quimeta? A tu no t'agradaria Vizcondesa de l'Aixampla?

Quimeta-Però quins disbarats de dir! Miri, a mi no m'emboliqueu per res, eh? Que jo ja ti pious maldacap amb el Sindicat de les orfades!

(surt d'escena disparada)

Toni-Mireu, se m'acut una idea. I si a la discoteca fessim un rifa concurs, en que endem d'un bon premi en metal·lic, el guanyador tingués l'obligació de quedar-se amb el titu

Pau-Doncs mira, no està mal. Però vols dir que hi haurà cap pasota que en vulgui ser?

Mercè-Per diners que no quedi, nosaltres correm amb totes les despeses!

Toni-Es pot intentar. De primer cubates i wisquis a desdir, després musica pop d'aquest que interpreta un grup que se'n diu "Los canibales"ⁱ que son uns negres despullats i -

Pau-També fora bona que el nou vizconde de l'Aixampla fos un negre del Maresme!

Pancraci-Ja se'n parlaria, ja! Però nosaltres tranquils, ja fora hora de que deixessin d ser esclaus per convertir-se en aristocràtics!

Toni-Que els sembla l'idea? Es porta endavant? -

Pau-I tant que si. Mira noi, fes el que vulguis però a nosaltres no ens vinguis amb mes cuentos (apart) El que m'agradaria saber es el que hi va anar a fer a Torelló aquell President. I amb el fred que hi ha en ple hivern!

Toni-Deixeu tot en les meves mans, jo m'encarrego de l'assumpte! Aixó si, potser si que caldrà un petit anticip per als cubates, organitzar la rifa-concurs, etc etc.

Mercè! Aixó ja està fet, Pau, firma-li un taló! Que es vegi que no ane'm escassos!

Pau- Remei-(apart) Sempre serà una tonta presumida. Perquè si no hagués estat per les qu nioles!

Pau-(tot regirant-se les butxaques) Doncs mira ves. Ara m'he deixat el talonari i la ploma a casa i no sé si podré firmar el taló!

Pancraci-Però Pau, no ens vinguis amb excuses. Si a casa teva es aquí!

Pau-Noi, tens tota la raó. Ja em semblava a mi que reconeixia moltes coses!

(firma un taló i el dona a en Toni)

Pau-Et ve he enviat a en Toni

Toni-No, si de moment ja esta bé (apart) Més tard ja vindrà la clatellada! (a tots) Bé s' yors, em despedeixo. Ja els tindré al corrent...

Pau-Home, tampoc cal que corris massa. A nosaltres mentre no ens facis de la noblesa! (mutis d'en Toni)

Mercè-Ja us haureu adonat que a nosaltres no ens veu d'un duro. L'únic que cerquem es felicitat de la Lluïsa!

Lluïsa-Però mamà, si jo ja sé apanyar-me sola!

(entra la Quimeta tot anunciant) Quimeta-Ara si que són els drapaires! I em sembla que venent enfadats. ¿Què passen o els deixo a la porta?

Pau-Que passin, dona, que passin! Que voldran ara aquests ximples?

Lluïsa-Doncs jo ~~me~~ me'n vaig. Ja en tinc prou amb en Cuqui! (mutis de la Lluïsa)

Pancraci i Remei-Doncs nosaltres també marxe'm. Aquí ja no tenim res a fer!

Pancraci (~~se'n va~~) I el peix ens espera!

Remei-Adéu Mercè, adéu Pau. Espero que tot anirà bé!

Mercè (apart) Adéu peixetera, uf. Quina gent més ordinària!

~~Pau-Doncs~~ (mutis de la Remei i en Pancraci)

Pau-Doncs que passin "los siguientes"

(entren en escena en Romualdo i doña Pura) Venen enfadats i acompanyats per la Quimeta

Romualdo- Pues que no hay derecho, esta es la verdad!

Pura-Nosotros somos unos trabajadores honrados!

Pau- (apart) El que sou vosaltres es uns drapaires de lo més tira! (als dos) Vamos a saber, ¿què es lo que os passa ahora?

Romualdo- Es que Cuqui nos acaba de decir que nos ~~eran~~ ^{ustedes} han hecho marqueses de Pelambarrera, y a ~~eso~~ no hay derecho, esta es la verdad!

Pura-Y sin ninguna compensación económica, inadmisibile, señores míos!

Mercè-Però ustedes bien que nos querian enredar con lo de la Fuentenublada! No sé perquè se enfadant ara!

Romualdo-Nosotros solo buscábamos la felicidad de ~~su~~ su hija y de Cuqui. Además, entonces no sabiamos lo que hace pagar el Gobierno por ser marques!

Mercè-Si es por cosas de dinero, vosotros no estar!

Pura-Asi nos pagaràn por aceptar un título?

Mercè! I tanto, dona, i tanto! I endemés on convidarem al té con pastes siempre que vulgais! (^{referint-se} ~~pidant~~ a la serventa) Escolta Quimeta! Porta deseguida el carretó ~~del~~ té i les pastes! per aquestos senyores!

Quimeta- Però senyora Mercè, que s'haurà d'anar a la pastisseria perquè aquí només er ^{tres} ~~queden~~ ^{tres} ~~caixes~~ ^{latas} ~~de~~ ^{tres latas de pastes}

Pau- (apart) Però si amb ~~tres~~ ^{tres} ~~caixes~~ no en tenen ni per començar! (a les visites) Està bi

Mercè-Què es el que recordes ara?

39

Pau-Que nosaltres no hi tenim res a veure amb la "Palangra". Que varen ser els pares d'en Victor els que es van treure el títol de sobre per oferir-lo a en Cuqui, que...

Mercè-Quin "lio" noi! Així allò de l'Aixampla es rifa a la discoteca?

Pau-Exactament, tampoc no cal fer tant el "primo". Quimeta! Oblide't del carretó de té i de les pastes!

Romualdo-Vaya desprecio! Con lo bien que nos vendria un "piscolabis"

Pura-(al seu marit) Asi nos quedamos sin pastas y sin dinero?

Romualdo-Segun parece...y a seguir en el oficio!

Pau-Un moment, un momento! Y porqué no se van a la plaza del mercado, preguntan per en Pancraci i la Remei y se arreglan con ellos en el asunto de la "Palangra"?

Pura-Romualdo- ~~I~~ ^{Es} que ellos también dan pastas?

~~Pura-Es que todavía no hemos almorzado, esta es la verdad!~~

Pau-Home, pastes no se si en tindran, però a lo millor un donen/un parell de musclos i dos o tres escamerlans! Apa, ja hi podeu anar abans el peix no faci més pudor!

Mercè-Aixó es veritat. El peix de la Remei ~~sempre estava pasat!~~ mai era com el nostre sempre estava pasat!

Romualdo-Asi ustedes eran del oficio!

re!

Pau-I a molta honra, vet aquí. A fi de comptes no sé que val més=Si ser peixeter o drapaire!

Romualdo-Sin enfadarse amigo(a Quimeta) De verdad que no le queda alguna pasta en la ~~despensa?~~ nevera?

Quimeta-~~I ara,~~ No, no, del que tenim ja no ens queda res (apart) Foren capaçs de menjar- fins el carretó!

Pura-Pues entonces nos marchamos. Vamos al mercado Romualdo?

Romualdo-Pues allí vamos (dexpedint-se) Ya sabrán per Cuqui como queda la cosa!

Pau-Ya lo sabremos, ya!

(mutis de Romualdo y Pura, els drapaires) I la Quimeta) En Pau i la Mercè queden sols)

Mercè- Estic com si m'haguessin donat una segona pallisa. Mira que costa voler viure a pau-!

Pau-Per aixó es fan tantes guerres, filla meva! Per viure més tranquil! I saps que et d' Que quant tingue'm a la nena casada, farém un viatge de quinze dies amb els de l'Esp

Mercè-Ay si, avisa al Serrano i al Francisco que ens apuntin!

Pau-Aixó ja està fet! I si ara anessim a passejar una mica per relaxar els nervis?

Mercè-I a on vols anar per relaxar-te?

Pau-Al jardí, dona! Ja fa molta estona que no tu ni jo ens movem de l'escenari!

Mercè-Tens raó, mira que en Solè si ^{que s'} ~~abona~~ amb nosaltres dos!

(mutis de Mercè i Pau) entra en escena en Victor acompanyat de la Quimeta)

Quimeta -^uncs mira, has estat de sort. Ara mateix li dic a la Lluïsa que vols parlar a

(Mutis de Quimeta, als pocs moments entra en escena la Lluïsa. Els dos joves queden so-
Lluïsa-M'ha dit la Quimeta que em vols veure i parlar amb mi. Doncs tu diràs!

Victor-Aviat està dit, Lluïsa. Tu ja saps que jo t'estimo.

Lluïsa (una mica desmenjada) Detall que s'agraïex, però amb tots aquests embolics de le-
nostres famílies vaig una mica despistada! Primer que si volem ser marquesos, després
si tu dius als teus que res d'aristocràcia. Perquè no determinem d'una vegada....?

Victor-D'acord. !Determine'm. ¿Espero que lo del Cuqui i tu ja s'haurà acabat?

Lluïsa-Podria ser! Quines son les teves intencions?

Victor-Doncs casar-nos d'una vegada però sense impositcions familiars de cap mena. Ni
ni jo hem nascut per ser de la noblesa, de manera que si vols avise'm a mosén Joan
al Jutjat, i porte'm les coses endavant!

Lluïsa-Vols dir de casar-nos per l'església o pel civil?

Victor-A mi me's igual, però estic segur de que als nostres pares els farà més il·lus-
que ens casem per l'església. I veure't a tu amb vestit llarg!

Lluïsa-Ja amb veig la patacada a sobre. I després l'apat a can Prat i ^{mil} fotografies !

Victor-Es el sistema tradicional, i els teus pares i els meus ^{barallant-se per} ~~a veure~~ quins van més m-
dats. Però que vols fer-hi? Però Lo nostre es inevitable Lluïsa, jo no et vull perdre
cap de les maneres!

Lluïsa-(coquetà) Si es que m'estimes tal com dius, jo tampoc. Però quant anunciem els ca-
ment?

Victor-Per la primavera vinent si t'està bé. Que tingue'm temps de preparar totes les ^{coses}
Lluïsa-I un cop casats, que penses fer? Seguir de Peixeter?

Victor-I perquè no, es un ofici tant digna com els altres! Suposo que ho diràs per la t-
va mara, perquè sortirà a retreure els seus diners i altres tonteries?

Lluïsa-Després de tot no son tonteries! Si nosaltres em tingut la sort de que ens togu-
una quiniela de catorze, no sé perquè no ens hem podem aprofitar tots plegats!

Victor-Es que la meva dignitat Lluïsa!

Lluïsa-Bah, home. Deixe't de dignitats i pense'm en un altre ^{cosa} ~~negoci~~? A la fi hi han mo-
negocis honrats!

Victor-Mira, se'n pot parlar. Ja veus la meva bona voluntat. En l'únic que ens hem de mo-
tzer inflexibles es que no pense'm casar-nos si tant els teus pares com els meus ens
volen oferir un titol de marquesos, de condes o vizcondesos .Hi estàs d'acord?

Lluïsa-Completament, nosaltres som gent del poble!

Victor-Home Lluïsa, ^{distint,} que els aristocràtics no venen de la Lluna!

Lluïsa-Però es diferent, es mouen en un cercle diferent!

Victor-Estic molt content Lluïsa, molt content. A la fi s'han desvetllat les incògnites
que sentia dintre meu!

Lluïsa-Doncs mira que jo! Quantes gagades havia pensat que no t'acabaries de decidir?
(entren en escena en Pau i la ^Mercè que venen del jardí de passejar)

Mercè-Doncs mira que jo! Avui si que no m'hauré de pendre cap remei-(l'adonar-se'n) rò si aquí tenim a la nena i en Victor?

Pau-I tant, no me'n he donat compte fins que els he vist! Parella! que es ~~ca~~ que ens expliquen de nou?

Lluisa-Doncs en Victor que té alguna cosa per dir-vos!

Pau-Digués home, digass!

Victor-Doncs que la Lluisa i jo hem decidit casar-nos. Per la Primavera vinent!

Mercè-I el nostre consentiment? Es que no heu pensat...?

Lluisa-Hem pensat en tot, mamà. Per aixó ha vingut en Victor!

Victor-Així és senyora Mercè. També vaig fer venir als meus pares.....!

Pau-Amb els teus pares ja hem parlat. I ~~all~~ ^{al} menys ens hem posat d'acord en una cosa. Què ni ells ni nosaltres ja no volem ser de la noblesa!

Victor-Totalment d'acord, es ^{una de les} ~~l'única~~ condició que ens imposen la Lluisa i jo.!

Mercè-Quants sacrificis s'han de fer pels fills, Déu meu, quants sacrificis!

(entra la Quimeta tot anunciant)

Quimeta-Hi ha un representant de l'Ajuntament que vol parlar amb els senyors!

Pau-Un representant de l'Ajuntament? Però si nosaltres paguem tots els impostos!

Mercè-Fins els que no s'han de pagar, ~~segons el nostre gestor~~! Però com que a nosaltres no ens ve d'aquí!

Pau-Digues-li que passi, Quimeta!

(entra en Manel Rei amb uns papers a la mà)

Manel!-Son vostés els senyors de Messeguer?

Mercè-Home, jo a tu et conec. Vaja si et conec!

Pau-Ja em diràs! Més faltaria que no el coneixesis! I que es el que vol en Manel si es pot saber?

Manel-Segons m'acaba de dir l'Isidre, el secretari de l'Alcaldessa, s'acaba de rebre un comunicat de Madrid segons el qual el govern a donat un premi als Messeguer del nostre poble perquè es la família que paga més impostos de tot l'estat!

Mercè-Es que a nosaltres no ens be d'un duro, els de l'Ajuntament ja ho tindrieu de saber

Manel-Jo sols sé que tinc de donar-els-hi aquest ofici!

(apart)
Pau-Mira el "tio" quin descaro. Encara fa veure que no coneix a la ~~Mercè~~ ^{mera dona!} = (alt Manel REI) A veure de que tracta aquests comunicat?

(el Manel Rei li dona uns papers, en Pau els lleixeig i per poc es desmaia)

Pau-Hósties, la que faltava. El Govern de Madrid ens nombra marquesos honoraris de tot l'estat espanyol, com exemple de bons contribuents. I el titul es irrenunciabile i pasa de pares a fills!

Mercè-Ay que m'afagarà un colapse! I quin titul ens donen si es pot saber?

Pau-El de Sant Felipe González" No hi ha res a fer!

(En Victor i la Lluisa, es ~~ve~~ mire'n, encongeixen les espatlles i no